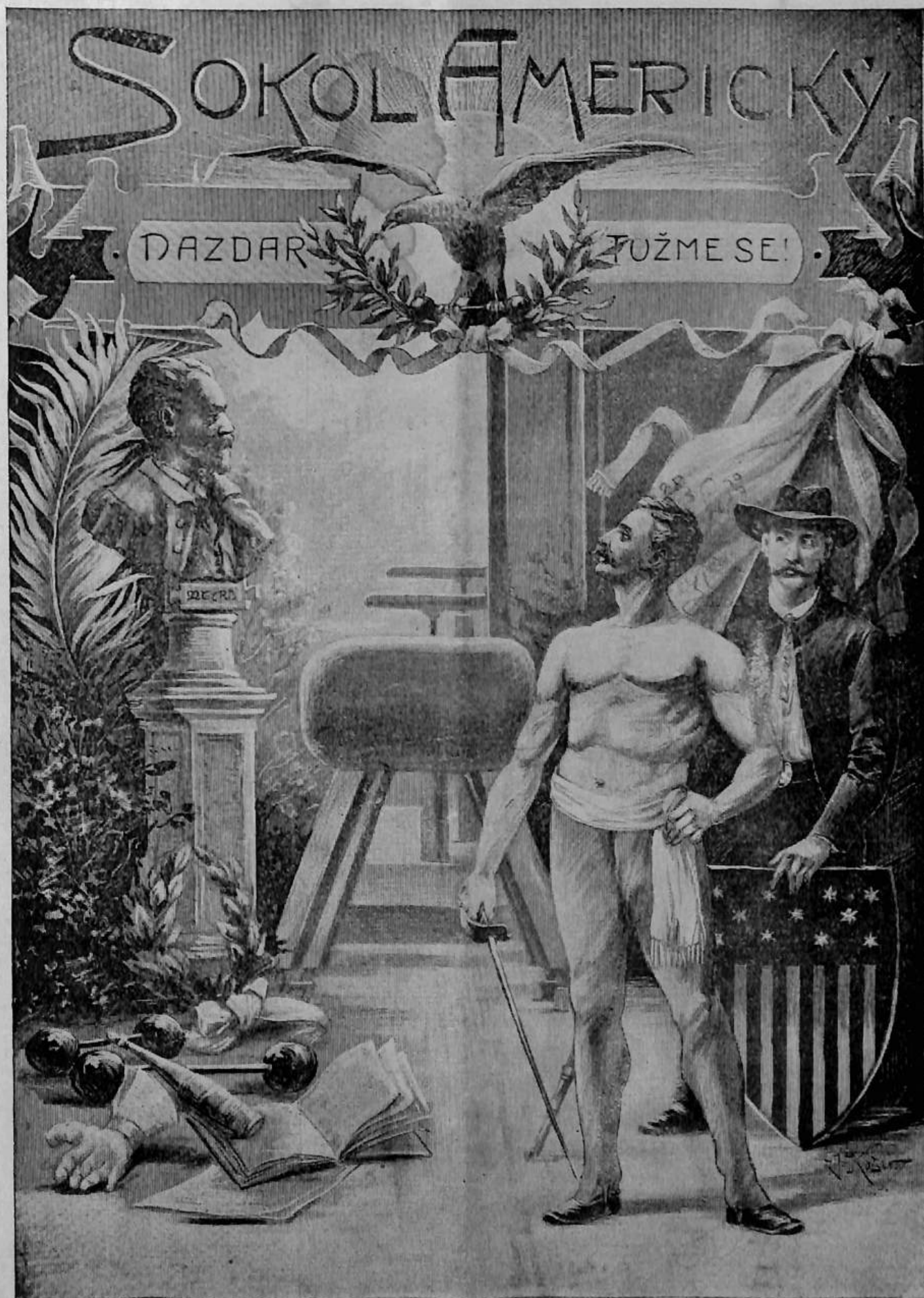

10

Toto místo jest vyhrazeno pro známého
R. HURTA,
KREJČIHO A KLOBOUČNÍKA,
 — jenž vlastní největší sklad —

sokolských klobouků, košil, pásů a monogramů, cvičebních košil, odznaků, hotových obleků cvičebních pro žáky. Stejnokroje zhotovují a zasílám do kterékoli části Spojených Států. — Vše v cenách nejnižších.

R. Hurt, krejčí a kloboučník, 593 Blue Isl. Av., Chicago, Ill.

SEVERŮV BALSÁM

— PRO —
PLICNI NEDUHY

jest nejlepší lék

proti kašli, chrapotu, kataru hrtanu a průdušek, nastuzení, chřipce, zánětu, bolestem v krku, počátkům souhotin a proti všem nemocím plic. Cena 50c. a 25c.

Na prodej ve všech lékárnách.

Proti zácpě berte

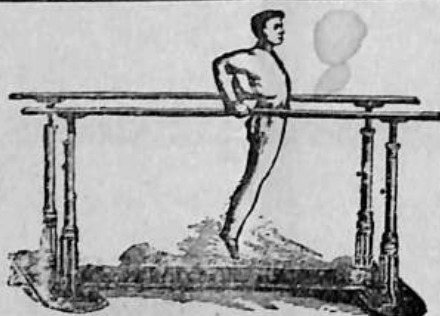
Severovy Pilulky pro játra

ZA 25c.

Bolesti hlavy, nervosnost, horkost, bolesti nervové jistě a rychle vyléčí

SEVEROVY PRÁŠKY
 proti bolestem hlavy a neuralgii.

ZA 25c.

JOHN GLOY,
 MANUFACTURER OF ALL KINDS OF
GYMNASTIC APPARATUS.

OFFICE,
 27 Johnson St., Chicago, Ill.

(Cenníky s vyobrazením náčiní zasílám na požádání zdarma.)

KAREL PITTE
 603 Blue Isl. Av., Chic.

Má hojně zásobený sklad

VÝBORNE OBUVI
 pro pány i dámy.

Cvičební střevice všech druhů pro Sok. za ceny levné.

Sokol Frank Čuchna
 JEDNATEL

Čes. Am. Slov. Síně,
 592 záp. 18. ul., Chic.

Má výborné nápoje domácí i importované. — Znameníť ležák z prvního českého pivovaru. Pronajímá síň na plesy, zábavy a schůze za ceny mírné.

EMIL POLAK,
 1321. první Avenue,
 roh 71. ul., New York.

Vyrábí všeho druhu stejnokroje a potřeby sokolské, střelecké a spolkové vůbec, klobouky a čapky pro pány a chlapce, dětské i chlapecké obleky.

Hojný sklad modního zboží pro pány, kufry, vaky, torby, peněženky a řemení u velkém výběru.

Dodavatel Těl. Jednoty „Sokol“ v New Yorku.

J. Nájemník,
 82-84 Fisk St., Chic.

— vyrábí výborné —

ŠUMICÍ NAPOJE

i poslouží jimi vždy se vzornou správností a za mírné ceny.

Právě vyšly
 nákladem N. J. S. ve Sp. Státech
POVELY

KU PODROBNÉMU PROCVIČENÍ
POŘADOVÝCH CVIČENÍ

od J. Mendíka, spol. cvič. N. J. S.
 Cena 5 ctů.

Dostati lze u jednatele v. v. N. J. S.

SEVERŮV
Olej sv. Gottharda

zahání boule, reumatismus, dnu, píchání u žeber, bolesti na prsou a v zádech, suché lámání, ústřely, záněty a všechny bolesti revmatické a neuralgické. Jest to nejlepší mazání. Cena 50 ctů.

Na prodej ve všech lékárnách.

Kdo chce

úplně vyléčiti reumatismus, bolesti v zádech, strnulost a stuhlost údů, nechť natírá se Severovým Olejem sv. Gottharda a užívá

Severův Lék
 proti revmatismu

za \$1.00.

VÁCLAV B. DIBELKA,
ARCHITEKT.
 Učitel kresby na Vyšší škole.
 Úřadovna, 533 záp. 60. ul.
 Odvětví v č. 588 z. 18. ul.
 Chicago, Ill.

SHOLL,
Artistic Photographer,

MAKES THE BEST PICTURES.

We recommend it.

Studio, 525 So. Halsted St.,
 bet. Maxwell & 14th Sts., Chicago.

We enlarge any old picture. Keep
 a large assortment of Frames and
 Easels.

SOKOL AMERICKÝ.

Entered at the Post Office at New York, N. Y., as Second Class Matter.

Ročník XVII.

NEW YORK, 15. ŘÍJNA 1895.

Číslo 10.

Předplatné pro členy na rok.....50c
Pro nečleny.....50c.
Do Čech na rok.....1 zl. 50 kr.

ORGÁN NÁR. JED. SOKOLSKÉ

Pořadatel: Dr. K. Štulík, 525 S. Lincoln St., Chicago, Ill.
Tiskár a výpravčí: F. Lier, 408 East 71st Street,
New York, N. Y.

Listárna redakce. — Příspěvky a dopisy do Sok. Am. musí být v rukou pořadatele do 6. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny. Rukopisy uschovávají se na dobu 3 měsíců, pak se zničí.

— Sokolu Pokrokáři z New Yorku. — Sděl nám své jméno. Rádi dle příležitosti uveřejníme. V t. č. pro nedostatek místa nemožno.

Listárna výpravčího. — Přestěhování nechť oznámí výpravčímu přesídlivší Sokol sám, možno-li do 3. neb 4. toho kterého měsíce, s podotknutím, ku kterému sboru náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy nechť oznamuje tajemník neb účetní výpravčímu pravidelně každý měsíc.

OBSAH.

, O župním zřízení. — Dnešní situace. — Ze závodů župy Záp. — Zápis o schůzi cvičitelského sboru župy Západní. — Cvicení na nářadí, podává J. Mendík, spol. cvič. N. J. S. — Sokol Americký. — Ze zpráv o III. sletu všesokolském. — Ze župy Východní. — Dopisy: z Baltimore, ze Cedar Rapids, z New Yorku, z Chicaga. — Různá oznámení. — Schůze výk. výb. a účetní zpráva.

O župním zřízení.

Jest velmi důležitěto zvědět jak osvědčilo se u nás župní zřízení, jež posledním sjezdem N. J. S. v Chicagu zavedeno. Zprávy které dosud ze žup byly uveřejněny nejsou úplné i těžko si představití jasný obraz o činnosti žup. *)

I zprávy ze závodů župních měly by býti úplnější a hlavně mělo by v nich býti poukázáno k tomu čeho na příště se vyvarovati a co nového zavést. Z té příčiny v. v., jenž horlivě a se vzácnou péčí svůj úkol plní staraje se o rozkvět N. J. S. obrací se k předsednictvu žup aby podali zpráv podrobnějších dle kterých by o příštím sjezdu N. J. S. mohlo se zřízení župní opravit a doplnit. Doufáme že ve všech župách ochotně a pečlivě bude žádosti v. v. vyhověno.

Dopis zaslaný župám z v. v. zní:

New York, 25. září 1895.

Milí bratři!

Tyto dny právě skončila čtvrtá župa sokolská své první závody župní a tím na všech stranách doplněno jest poznání a přesvědčení o župním našem zřízení vůbec, o potřebách žup a požadavcích jim ukládaných, o stánovách, jimiž se řídí, o činovnících v čelo župy postavených atd. Nabyli jste při župních sletech a závodech správný jistý obraz a úsudek o chybách, vadách a nedostatecích, o špatných i dobrých stránkách závodů a župního zří-

*) P. r. O záležitosti té zmíníme se podrobněji v čísle příštím neb v tomto pro nedostatek místa nám nelze.

zení a stanov i o poměru žup k N. J. Sok. hlavně pak k výkonné její moci.

Máme za to, že nyní, kdy vše ještě v živé chovate paměti, záhodno a radno jest, uložiti zkušenosti takové k potřebě příští a proto snažně žádáme Vás všechny, kdož cokoli máte na srdci, byste nemeškali a sepsali vše, výk. výboru svému zaslali a my pak uspořádáme to v přehledný celek otiskneme vše v Sokole Americkém jako přípravu k sjezdu příštím N. J. S.

Považujeme to, bratři, za nutné vzhledem k patrným mezerám a nedostatkům ve stanovách, jež vážou pak ruce v. v. a ochromují i činnost i chuť k práci v župách. Musíme dospěti k poznání, zda župní zřízení přináší nebo přinešti nám může očekávaný zdar, rozvoj i rozkvět sborů, zda stačí rozdělení župy na čtyry, zda přílišná vzdálenost v župě není věcí a účelům na úkor a tomu podobné.

Žádáme Vás bratři snažně, byste uvážili náhled náš a uznáte-li za vhodné s chutí pustili se každý podle sil svých do práce tuto načrtnuté a ve svých sborech v župě rovněž k ní povzbudili. Očekáváme, že vyplyne z ní N. J. S. i sborům prospěch patrný. S bratrským Na zdar!

V. v. N. J. S.

Dnešní situace.

Když se již náš orgán dotekl v posledním čase několikrát té nejpalčivější a zároveň nejdůležitější otázky dnešních dnů, totiž otázky socialní, dovoluji si napsati o této též několik řádků. Ačkoli nevím, zdali to souhlasí s tendencí tohoto listu o podobných věcech se v něm šířiti, myslím, že povinností naší jest pozorovati vše, co se kolem nás děje a zkoumati vše střízlivým rozumem a pakli někdo z nás shledá v tom nynějším chaosu světovém ty šlechetné snahy, které směřují ku zlepšení a zpříjemnění života všeho lidstva za oprávněné, jisté jest jeho povinností, by dle sil svých byl nápomocen k tomu, by idee tyto se co nejrychleji šířily a od lpících na nich nedůsledností a opovržení očistily.

Rovněž mylím, že jest naší povinností, tak jako se staráme o vývin tělesný, starati se též o výchov duševní, a tu jest třeba věnovati pozornost všem časovým otázkám, ať jsou již směru jakéhokoli a učiti se přemýšletí o nich samostatně každý zvlášť a ne jako se bohužel až dosud většinou děje, nechat rozhodovati o všem pouze několik jednotlivců a když tito odsoudí byt to bylo sebe důležitější a prospěšnější odsouditi to též beze všeho hlubšího prozkoumání.

Zvykněme si jednati vždy sebevědomě, samostatně a pak budeme muži, pak teprve budou z nás Sokolové dle přání našeho vznešeného vzoru M. Tyrše.

Některé sbory sokolské pořádají agitační schůze spojené se zábavou a poučením, nuže proč by v takových schůzích nemohla být probírána též otázka sociální a různými náhledy řečníků buďto porážena, aneb od všelijakých předsudků, jejich protivníky na ni přivěšených očištěna.

Socialismus se zvláště k tomu hodí, bychom se učili při debatování o něm samostatně mysliti a jednati, neboť to není jako nauka nějaké náboženské sekty, neb některé politické strany, kteréž rozkazují každému, kdo chce pod jejich praporem pracovati, že musí též vše, co oni za pravé uznali, věřiti, jinak že bude z jejich řad vyloučen.

Velcí myslitelé naší doby, jako jsou ku př. Krapotkin, Elise Recluse a j., kteří se zabývají učením socialismu a hlavně z něho povstaleho anarchismu na vědeckém základě, nabádají všechny přívržence těchto ideí k tomu aby nevěřili žádným vůdcům, neboť dokázáno jest, že tito vždy a při každé příležitosti vyhledávají svůj vlastní prospěch ku škodě všech ostatních nemyslivech kývalů.

Rozhodně odmítám tvrzení některých (též vůdců) Sokolů, že socialismus nemá míti místa v řadách našich. Naši povinností zajisté jest podporovati vše, co směřuje k pokroku lidstva a já jsem jist, že každý, kdo nepředpojatě prozkoumá zásady socialismu, uzná tyto za jedině spasitelné dnešních, pro velkou většinu lidstva nesnesitelných poměrů.

Kdyby nám bylo možno (ovšem dříve též bychom musili chtít) odstraniti, aneb aspoň přiměřeně urovnati dnešní protivy v lidstvu, jak jinak by to pak vypadalo v našich tělocvičnách, jež stojí dnes spíše pro parádu nežli pro praktický užitek. Ale za dnešních poměrů není možno, aby to bylo jiné, neboť mnohemu s hladovým žaludkem, nebo s myslí rozrušenou starostmi o kus chleba, aneb po celodenním úmorném namáhání ani nenapadne do tělocvičny jíti.

A pak co jest nám platno vychovati silné, zdravé občany, když pak mnohý jest přinucen nechce-li (odpusťte mně tento výrok) živořiti jako pes následkem nedostatku učinit svému životu násilný konec, jakž se dosti často stává.

Proto snad by bylo dobře, abychom si otázky této trochu více všímali a po případě dali výrazu našim sympathiím k ní. — S bratrským pozdravem

Josef Kočár.

Ze závodů župy Západní.

Již minul čas zápasu, jímž změřeny byly síly našich cvičenců v Západní župě, již minul čas bratrského setkání se harcovníky na poli sokolském. O kěz toto sblížení nese na dále hojně a zdárné ovoce!

Již dnem 14. září, v sobotu, sjížděli se závodníci i jejich přátelé do Omahy. Prvními byli bratři ze Cedar Rapids, kteří vzhledem na vzdálenost dostavili se v nejhojnějším počtu. Po nich následovali bratři z Crete a Schuyler, pak Sokolové ze St. Louisu. Tito vedeni do síně a pak zpět touže cestou zase až k nádraží do hotelu, kde byli ubytováni. Necht odpustit, že po tak dlouhé

cestě musili zbytečně promenadovati. Odpoledne přijeli bratři z Clarkson, Bruno a Linwood a v neděli z Platts-mouth.

Večer v sobotu odbyvána byla, jak snad už ani jinak nemožno, ne z b y t n á s c h ů z e. Kěz podruhé jest obětován tak drahý čas něčemu užitečnějšímu, ku př. schůzi cvičitelského sboru, neb schůze závodníků jest vždy jakýnsi „štemováním“ rozkoľu, který pak na závodisti propukne.

Předsedou schůze zvolen br. A. Tesar, který oslovil shromážděné bratry jadrnou, prostou řečí a co náčelník N. J. S. uvítal bratry k závodům a napomínal k bratrské shodě. Tajemníkem zvolen bratr Ferd. Engelthaler. Jednáno as dvě a půl hodiny jediné o uznání pravidel, buď těch vypracovaných tělocvičným výborem N. J. S., aneb oněch vypracovaných výborem župy Západní. Tu došlo k vážné roztržce, která se mohla státi župě Západ. osudnou, nebýti včasného, rázného zakročení br. starosty. Před hlasováním napomínal tento bratry k tomu, aby hlavně na zřeteli měli stanovy N. J. S. a na to, kdo má právo pravidla taková stanoviti a přes to většinou asi 10 hlasů uznána pravidla župy Západní. Pro ně hlasovaly jednoty z Nebrasky; z jaké pohnutky, jest těžko rozsuzovati. Věc vzata znova na přetřes, neb bratr Tesar nechtěl prohlásiti pravidla župy a vzdával se předsednictví, a tomuto kroku jest co děkovat, že se záležitost tato odbyla dosti hladce. Při novém hlasování se ukázalo, jak málo jsme ještě zásadní a jak snadno se necháme ovládati úsudkem jiného. Pro pravidla N. J. S. při druhém hlasování napočteno hlasů asi 40 a proti vznášela se jedna jediná pravice tak na polovic, jako ano a ne; tedy asi půlka hlasu.

Druhý den v neděli odbyván výlet a veřejné cvičení. Průvod musil se ubírat celým městem a zajisté že se líbil každému. Sokolové kráčeli v osmistupech za zvuků „Náprej“, a myslím, že od posledních okrskových závodů jsme tolik statných Sokolů v řadě neměli. Cvičení prostná na místě výletním i cvičení Sokolek byla vzorně provedena a oboje byla obecenstvem vděčně přijata.

Vlastní závody počaly v pondělí v 9 hodin a skončily kol 7. hodiny večer. Cvičeno na hlavním náradí a to na hrazdě, bradlech, koni na šír a na děl, skok do dálky, prostý a o tyči. Šplh a vzpírání břemen necvičeno a proto nemusí to být některým divné, že při loňských závodech státních získáno více bodů.

Postup závodů šel hladce, náradí bylo čerstvě vyměňováno a klid a bratrská nálada zachována až do konce. Vůbec na všech stranách byla pozorována secvičenost, pokrok a otužilost, té pak bylo zvláště třeba při strašném vedru, jaké bylo po celý den.

U večer při zábavě ohlášen výsledek závodů a tu se nám dostalo požitku, kterého jsme po celý den postrádali na závodisti. Debata nebyla ani tak prudká jako při jiných závodech, ale nám to stačilo přece k poznání, že budem ještě hezkou řadu závodů pořádati, než přestanou naši závodníci na sebe žárlit a mezi sebou závodit o „rekord“.

Celkem závody tyto řadí se na přední místo mezi všemi N. J. S. pořádanými. Jen bratři více svornosti, lásky, bratrské snášlivosti, více vřelosti pro naši společnou práci a pak ať na nás národ patří! — A. Steiger.

K závodům přihlášení byli:

V y š š í o d d ě l e n í .

T. J. Sokol Omaha, jedna četa: Rud. Havelka, Josef Chval, J. Novák, Jan Moravec, Fr. B. Fiala a František Fiala.

T. J. Sokol, St. Louis: jedna četa: Aug. Tesař, Josef Duchek, M. Riska, Karel Bergstein, Thom. Ulrich, Frant. Jerábek.

Těl. Jed. Tyrš C. R., Cedar Rapids: F. Engelthaler, J. Šimánek, V. Pokorný, F. Filip, J. Žbánek, J. Hac.

T. J. Sokol Crete: Václav Kovářik.

T. J. Sokol, Wilber: Jan Brt.

N i ž š í o d d ě l e n í .

T. J. Sokol, Omaha, 2 čety: I. četa Fr. Fiala ml., Fr. Máchal, Petr Drozda, Vojta Povondra, Bohumil Bartoš, Jos. R. Fiala.

II. četa: Jan Fiala, Josef Kunc, L. Krajíček, Jan Panoušek, Petr Šíp, V. Švestka.

T. J. Sokol, Crete: A. J. Kovářik, Otto Kubíček, V. Kubíček, F. Marcelino, J. C. Nešpory a M. Herzog.

Těl. Jed. C. R. Sokol, Cedar Rapids: J. Urban, A. Melichar, J. Dvořák, B. Hašek, K. Mikuláš, J. Prášil

T. J. Sokol, Plattsmouth: Jan Svoboda, Vinc. Pilný, Josef Holý, Fr. Vostřes, Otto Buchmajer, Frant. Hronek, Jos. Kritinář, Eman Pták, Václav Buchmajer, Jan Roter.

Těl. J. Sokol, Schuyler: Otto Otrádovský, Jan Šule, J. Koza, Jos. Svoboda, Jiří Dvořák.

T. J. Sokol, Milligan: Fr. Laun, Jan Červený, Josef Bouše.

Těl. Jed. Sokol, Clarkson: Jos. Koza a J. Charamza.

Těl. Jed. Sokol, Bruno: Václav Blatný, Jan Havlik, Jiří Mašek, Jan Mašek, Fr. Feitinger (z Linwood), Josef Kudláček, Mat. Stara, Fr. Jungman.

Závody neobslahy: T. J. Sokol v So. Omaze, Těl. J. Sokol v Linwood, Neb., T. J. Sokol Český Lev v Oxford Junction, Ia.

Soudci byli: Omaha: K. W. Bartoš, Václav Šebek, Fr. Jelen; Cedar Rapids: J. Hrbek; Crete: Ant. Vávra; St. Louis: Antonín Pešout; Plattsmouth: J. C. Pták; Milligan: Hrdý; Bruno: Jan Jungman.

Sečítateli listin byli: Omaha: V. Bartoš, Louis Svoboda; Wilber: J. Pekař.

V ý s l e d e k z á v o d ů .

V y š š í o d d ě l e n í .

První četovou cenu získala Těl. Jed. Sokol z Omahy 2502½ bodů; druhou T. J. Tyrš, C. R. Sokol 2383½; třetí St. Louis.

Prvním přeborníkem závodů F. B. Fiala, 441 Omaha, druhým Josef Chval, 428½ Omaha a třetí Havelka a Šimánek z Cedar Rapids po 427½.

Četové ceny na nářadí: Hrazda: Omaha první 613, Cedar Rapids druhá 598½ a St. Louis třetí.

Bradla: Omaha první 606, Cedar Rapids druhá 590½ a St. Louis třetí.

Kůň na šíř: Omaha první 574, Cedar Rapids druhá 517½, St. Louis třetí.

Kůň na dél: Cedar Rapids první 594½, Omaha druhá 587½, St. Louis třetí.

C e n y j e d n o t l i v e ů n a n á ř a d í .

Hrazda: Šimánek, Cedar Rapids 106½. F. J. Fiala, Omaha 106. Kovářik, Crete 106.

Bradla: Fr. Fiala, Omaha 107½. Tesař, St. Louis 105½. Filip, Cedar Rapids 105.

Kůň na šíř: F. B. Fiala, Omaha, 102. Havelka, Omaha, 100½. Chval, Omaha, 98½.

Kůň na dél: F. B. Fiala, Omaha, 105½. Šimánek, Cedar Rapids, 105. Havelka, Omaha, 104.

Skok do dálky: F. B. Fiala, Omaha, 20 st. Havelka, Omaha, 19.9.

Skok do výšky: F. B. Fiala, Omaha, 5.1 st. Chval, Omaha, 5 stop.

Skok o tyči: Havelka, Omaha, 9.1 stopy. Kovářik, Crete, 9 stop.

N i ž š í o d d ě l e n í .

Četové ceny: První cenu první četa Omažská, 2312½ bodu, druhou Cedar Rapids, 2240 a třetí, druhá četa Omažská, 2101.

Prvním přeborníkem na všem nářadí: F. S. Máchal, 405½ bodu, z Omahy; druhým F. J. Fiala, 395, z Omahy, třetím Boh. Hašek ze Cedar Rapids, 392½.

Čety na nářadí: Hrazda: První Omažská, 565½, Cedar Rapids, 553.

Bradla: První Omažská, 578½, druhá Omažská, 551½.

Kůň na šíř: Cedar Rapids, 522; první Omažská, 507.

Kůň na dél: První Omažská a Cedar Rapids, po 540½, Crete 512.

Jednotlivci na nářadí: Hrazda: Boh. Hašek, Cedar Rapids, 100½; Václav Švestka, Omaha, 100½.

Bradla: Jiří Mašek, Bruno, 100½, Jos. Urban, Cedar Rapids, 97.

Kůň na šíř: Josef Urban, Cedar Rapids, 93½; Jan Dvořák, Cedar Rapids, 92½.

Kůň na dél: Boh. Hašek, Cedar Rapids, 98½; Frant. Máchal a F. J. Fiala, po 94½.

Skok o tyči: F. J. Fiala, Omaha, 9 stop, 7 palců; Fr. Máchal, Omaha, 9 stop, 3 palce.

Skok do dálky: Otrádovský, Schuyler, 19 stop, 8 palců; Fr. Máchal, Vojt. Povondra, Omaha a Otto Kubíček, Crete, po 19 stopách.

Skok do výše: J. Bouše, Milligan, 5 stop, 2 palce; Vojtěch Povondra, Omaha, 5 stop.

Blahopřejné dopisy a telegramy došly k závodům následující:

New York, 11. září 1895.

Ústřednímu výboru sokolské župy Západní

v Omaze, Neb.

Drazí bratři!

Vzpomínajíc v duchu skvělých ukázek sokolské práce a pile, na něž soudíme dle svědomitých a bedlivých příprav k prvnímu sletu a závodům župy Vaší, blahopřejeme Vám k slavnostním dnům a Národní Jed. Sokolské ku členstvu tak čáskému. Prejeme si pak co nejvrouceněji, by znamenitý příklad bratří shromážděných ku práci veřejné a ušlechtilý jich zápas o palmu uznání a vítězství nadehnul lhostejné z řad našich a povzbudil kruhy široké mimo nás stojící, by přiložili i oni ruce k dílu sokolskému, jež není jen prospěchem naším, ale i na prospěch veřejný.

Doufáme, že po uznání, jehož dostane se Vám zajisté z kruhů nejširších, shoustnou valně řady naše mladými i staršími muži, kteří nabyli přesvědčení, že práce naše tichá, nehlučná hlavně ovoce nese národu všemu, že po úspěších dnešních rozvine se činnost ještě větší, ještě pronikavější a hnutí mohutnější v zakládání sborů, kde drahý jazyk český se ozývá, že utuží se nyní styky vzájemné mezi všemi námi i těmi, kdož nepochopili úkol a naše poslání.

Odneste si, bratři, všichni upomínky nejlepší na bratrskou slavnost župy své a neopomeňte ze zkušeností dnešních těžiti pro sebe, sbory své i celou Národní Jed. Sokolskou.

Všem Vám, bratři, kteří slétli jste se z blízka i z dále vedeni jedinou myšlenkou: čest a úctu získati praporu sokolskému, zasíláme své upřímné Nazdar!

V. v. N. J. S.

St. Louis, Mo. — Bujarým Sokolům Západní župy při závodech v městě Omaha.

Sokolové! — Dnešním dnem dokážete, jak silný jest Západ, jak mohutná Vaše síla a odvaha. Mužně s myslí volnou v před! Sokolské Na zdar Vám!

V. K. Tríska,

podnáč. Záp. župy v St. Louis.

Sokolici k prvním závodům v Záp. župě shromáždění, přijměte náš bratrský pozdrav, a přejeme Vám blahodárných a nejskvělejších výsledků. Nechtě na Vás národ patří! Na zdar!

T. J. Sokol St. Louis.

Sokolové! — Kéž skutkem skvělým po západě celém zápolíte svorně Sokol se Sokolem! Na zdar!

Bratři Trískové.

Bruno, Neb. — Ku prvnímu sletu Záp. župy sokolské: Bratři, mužně ku předu!

Sokol Žižka.

Chicago, dne 13. září 1895. — Boreům župy Záp., shromážděným k závodům v Omaze, Neb.

Drazí bratři! Shromáždění jsouce k závodům, v nichž měřiti máte svoji obratnost a sílu tělesnou, pomněte, že vlastnosti ony, pilným cvičením získávané, jsou jen nepatrnou částí toho krásného a vznešeného souhrnu vlastnosti pravé lidskosti, jehož domáhati se vždy musíme, abychom vyplnili úkol svůj co Sokolové. Zápasíce o přebor na závodisti tělocvičném, dokažte, že Sokolstvo tužie paže, sílí i povznáší ducha, — umravňuje, zlepšuje a zdokonaluje v tužícím se — člověka! Na zdar!

Dr. Karel Štulík,

pořadatel Sokola Amerického.

Chicago, Ill. — Sokolstvo Nebrasky závody uveďte pod prapor jediný!

Štulík a Jíčínský.

Zápis o schůzi cvičitelského sboru župy Západní
odbyvané dne 17. září t. r. v Omaha, Nebraska.

Schůzi zahájil župní náčelník Josef Pecivál určitě v deset hodin dopoledne. Za tajemníka zvolen byl Sokol Franta Filip ze Cedar Rapids. Na to byla čtena jmena sborů a jejich zástupců. Byli to následující:

Omaha	zástupce	F. B. Fiala
Plattsmouth	„	žádný

Crete	zástupce	V. J. Kolářík, V. Kubiček
Wilber	„	žádný
Schuyler	„	„
Bruno	„	„
Cedar Rapids	„	J. Šimánek, Fr. Filip
St. Louis	„	August Tesař
Clarkson	„	Josef Karamza
Milligan	„	J. Bouše
Oxf. Junction	„	žádný
Linwood	„	„
South Omaha	„	„

Bratr Tesař oznamuje, že zastupuje župního podnáč. br. Tríska, který se nemohl schůze této účastniti, a na to se dostavil podnáčelník bratr Ferdinand Engelthaler. Byl čten dopis od spol. cvičitele N. J. S. bratra Mendíka, který byl přijat. Na to byla čtena a přijata výroční zpráva náčelníka župy Západní. Bratr náčelník si stěžuje, že někteří náčelníci nejsou dbali svých povinností, nezasílajíce mu zpráv. Proto byl dán a přijat návrh, aby když některý br. náčelník nedbá svých povinností, aby ho župní náčelník jednou upomenul, a když to ještě nepomáhá, by se obrátil přímo na sbor, jenž by ho buď přinutil povinnosti jeho plniti, aneb ho s úřadu svrhnul. Br. Tesař jmenem cvičitelského sboru ž. Z. poděkoval br. Peciválovi za práci vykonanou za minulý rok, a my též jmenem celé župy Záp. děkujeme bratru J. Mendíkovi co spol. cvičiteli N. J. S. za jeho namáhavou práci co sp. cv. a přejeme mu mnoho zdaru při jeho další práci.

Byl dán návrh k odporučení župního výboru a sice: By ve prospěch lepšího působení na poli sokolském v župě Záp. byl určen všem sborům v župě zastoupeným příspěvek 10 ctů. čtvrtletně, a to samé má býti necháno župním výborem k odhlasování všem sborům v župě zastoupeným.

Bratr Tesař dal návrh, aby si každá jednota zvolila schopného dopisovatele, a ten aby alespoň jednou měsíčně nějaký pěkný článek o důležitosti sokolství napsal do časopisu, který uzná za nejlepší, neb to věci sokolské velmi prospěje. Návrh byl přijat. Br. Tesař upozorňuje, abychom v sokolských sborech zakládali tělocvičné školy pro žáky a žakyně a jejich cvičitel se může platit z příspěvků, které se od týchž vyberou a kde to nejde příspěvek vybírat, necht sbor platí cvičitele sám.

Byl dán návrh, by se výkonný výbor N. J. S. upozornil, by příště pravidla závodní zaslal alespoň měsíc před závody, neboť jinak to plodí různice mezi závodníky, a též že my co cvičitelský sbor Západní župy neuznáváme to za praktické, by čtyři při závodech cvičily volné výkony hromadně, neb při tom jsou jednotlivci ve veliké výhodě, neb ten si může dělat volné výkony, které nejlépe umí, kdežto v četě jest vždycky některý slabší a k vůli tomu musí celá četa dělati výkon snadnější.

Též odporučujeme, aby se dbalo při závodních pravidlech toho, by žádný závodník nemohl docíliti při jednotlivém skoku více než 10 bodů.

Bratr Engelthaler dal návrh, aby se toto odporučilo výkonnému výboru a sice:

I. By při závodech nebyla volena třetina soudečů z místa, kde se závody odbyvají, ale aby z každého sboru, jak toho potřeba vyžaduje, byl zvolen jeden a kdyby se

potom počet nedostával, by byli zvoleni další soudcové z místa závodů.

II. By výkonný výbor dal na vědomí sborům, které soudce doporučují, aby žádného neodporučily, kterýž není theorie a praxe tělocvičné alespoň částečně znalý a ti soudcové, kteří jsou odporučeni, aby byli podrobeni zkoušce vrchního náčelníka a ten, když uzná, že není soudce dostatečně věci znalý, by jej odmrštil.

Návrhy tyto byly přijaty.

Na to byla schůze ukončena.

Jos. Pecival,
náčelník ž. Z.

Franta Filip,
taj.

Cvičení na nářadí.

Podává Jan Mendík, spol. cvičitel N. J. S.

(Pokračování.)

II. Podpora a změny podporu.

Podpory jsou ony eviky, kde na nářadí tkvíme vzpírání silou paží, případně paží i nohou. Při tom svaly údů, kterými jsme opřeni, na tlak jsou napínány.

Cvičební druh jest podpor a změny podporu, tedy eviky, kde z jednoho podporu přecházíme do jiného. Samotný jeden podpor v jaký můžeme přejít bezprostředně ze stoje na zemi, též podpor, do něhož jsme přišli ze sedu jest ovšem také tvar, velmi zhusta však bývá podpor jenom způsobem, v němž se jiné cvičení vykonává: ručkování v podporu, komikání v podporu, obraty v podporu atd., při čemž se nikterak podpor nepočítá za tvar sestavy.

Změny podporu provádí se změnou chmatu, klecáním a vzpíráním, což jsou přechody z podporu při napjatých pažích do téhož při pažích skrčených a opáčně, obrátem, přešvihem nohy nebo nohou přes nářadí a přímým přechodem z jednoho podporu do druhého, kterýžto název zahrnuje v sobě všechny způsoby ostatní, výše neuvedené (ku př.: z podporu ležmo do podporu dřepmo.)

Podpora a změny podporu se cvičí na hrazdách, bradlech, koni, kruhách, stole, koze, hrazdách visutých, na řebíčkách i na šplhadlech.

Podpory se řadí do dvou druhů vedlejších. První obsahuje podpory prosté

při nichž používáme pouze části paží. Mají 4 prvky:

1. vzpor
2. klik
3. podpor v předloktí
4. rozpor

Hlavní způsoby: snožmo, jízmo.

Další způsoby: v předu pobok, v zadu pobok, v předu pokos, v zadu pokos.

Další způsoby: jednorač, obourač.

Další způsoby: všemi chmaty, jak jsou u visů uvedeny.

Další způsoby (pouze pro jízmo): pravo(l)nož uvnitř, vně, vně různostranně.

Popis prvků.

Vzpor se cvičí při pažích připažmo napjatých; ruce uchopí nářadí. Hlava se drží rovně, kříž mírně prohnutý, nohy napjaté, chodidla sklopená.

Při kliku jsou paže pokrčené, ostatně tělo stejně jako při vzporu.

Při podporu o předloktí jsme opřeni předloktím (část paže od ruky po loket) na nářadí.

Podpory pokos, při nichž jedna ruka proti druhé je více napřed, jmenujeme rozpor.

Objasnění způsobů

skoro všech možno nalézt u visů. Zvláštní zmínky vyžaduje zde jenom chmat. Tento je docela souhlasný s chmatem ve visu a možno dobře odvodit si ho dle tohoto tak, že provedeme přechod nějaký z visu do podporu s dotýčným chmatem, ovšem ruce při tom nepustí a nepřechátnou. V podporu pobok cvičíme nadchmatem a podchmatem a všemi dalšími chmaty, při visech uvedenými, vyjma obrácený podchmat. V podporu pokos cvičíme v nadchmatu, podchmatu, obráceném podchmatu, dvojchmatu i v některých jiných.

Nadchmat v podporu pokos jest obyčejný chmat na bradlech.

Z tohoto nadchmatu když paže otočíme zevnitř o 180 stupňů a uchopíme žerď, tedy docílíme podchmat, lokte jsou při něm k tělu obráceny. Když z nadchmatu otočíme paže dovnitř o 180 stupňů (nebo z podchmatu dovnitř o 360) a uchopíme nářadí, docílíme obrácený podchmat; lokte jsou při něm od těla obráceny.

Nejobvyklejší způsoby při podporech jsou: pokos a nadchmatem.

Druhý vedlejší druh obsahuje

podpory smíšené.

Tyto provádíme použitím paží i nohou. Mají 4 prvky:

1. podpor ležmo
2. podpor stojmo
3. podpor dřepmo
4. podpor klečmo.

Hlavní způsoby: v předu pobok, v zadu pobok, v předu pokos, v zadu pokos.

Další způsoby: jednorač, obourač.

Další způsoby: všemi chmaty.

Další způsoby: jednonož, obounož.

Popis prvků.

Podpora ležmo na nářadí jest docela stejný s podporem ležmo na zemi, kterýž jest popsán u cvičení prostých.

Podpora stojmo jest podobný visu stojmo. Cvičiti se může jenom na nářadí nižším než ramena, čímž liší se od visu stojmo.

Při podporu dřepmo jsou nohy a trup jako při dřepu, rukama se opíráme o nářadí.

Při podporu klečmo mimo rukou jsme též opřeni koleny (kolenem).

Objasnění všech způsobů možno nalézt z předu.

Při podporech prostých i smíšených užíváme tato cvičení přiřazená:

1. pažema: tleskání, předpažení, upažení, zapažení.
2. trupem: vysazení trupu, prohnutí kříže, točení.
3. nohama: přednožit, unožit, roznožit, skřížit, skržit, třít. Na

některých nářadích můžeme cvičit sestavy z podporů a visů, tak že jednou paží ve vzporu nebo kliku a druhou ve shybu nebo svisu nebo též v jiných způsobech se držíme a opíráme.

Hlavní tvary.

Podpory prosté.

1. Vzpor v předu pobok pravo (l) ruč nadchmatem
2. podchmatem
3. nadchmatem
4. podchmatem
5. dvojchmatem
6. v zadu pobok nadchmatem
7. podchmatem
8. dvojchmatem
9. Vzpor jízmo pobok v pravo (l) uvnitř nadchmatem
10. podchmatem
11. dvojchmatem
12. v pravo (l) vně nadchmatem
13. podchmatem
14. dvojchmatem
15. v pravo (l) vně na levo (pr) nadchmatem
16. podchmatem
17. dvojchmatem
18. Vzpor pokos nadchmatem
19. podchmatem
20. obráceným podchm.
21. dvojchmatem
22. Vzpor jízmo v předu pokos
23. uvnitř pokos
24. v zadu pokos
25. Klik v předu pobok pravo (l) ruč nadchmatem
26. podchmatem
27. podchmatem
28. dvojchmatem
29. v zadu pobok pravo (l) ruč nadchmatem
30. podchmatem
31. nadchmatem
32. podchmatem
33. dvojchmatem
34. pokos pravo (l) ruč

35. nadechmatem
36. podchmatem
37. obráceným podchmatem
38. dvojchmatem
39. Podpor o předloktí v předu pobok
40. v zadu pobok
41. pokos
42. Rozpor vzporem v pravo (l) nadechmatem
43. podchmatem
44. obráceným podchmatem
45. dvojchmatem
46. Rozpor klikem v pravo (l) nadechmatem
47. podchmatem
48. obráceným podchmatem
49. dvojchmatem
50. Rozpor o předloktí v pravo (l)
Podpory smíšené.
 1. Vzpor ležmo v předu pobok nadechmatem
 2. podchmatem
 3. dvojchmatem
 4. v zadu pobok nadechmatem
 5. podchmatem
 6. dvojchmatem
 7. v předu pokos nadechmatem
 8. podchmatem
 9. obráceným podchmatem
 10. dvojchmatem
 11. obouruč — pravo (l) nož
 12. pravo (l) ruč — obounož
 13. pravo (l) ruč — levo (pr) nož
 14. v zadu pokos nadechmatem
 15. podchmatem
 16. obráceným podchmatem
 17. dvojchmatem
 18. obouruč — pravo (l) nož
 19. Vzpor ležmo v zadu pokos pravo (l) ruč — obounož
 20. levo (pr) nož
 21. Klik ležmo v předu pobok nadechmatem
 22. podchmatem
 23. dvojchmatem
 24. v zadu pobok nadechmatem
 25. podchmatem
 26. dvojchmatem
 27. v předu pokos nadechmatem
 28. podchmatem
 29. obráceným podchmatem
 30. dvojchmatem
 31. obouruč — pravo (l) nož
 32. pravo (l) ruč — obounož
 33. pravo (l) ruč — levo (pr) nož
 34. v zadu pokos nadechmatem
 35. podchmatem
 36. obráceným podchmatem
 37. dvojchmatem
 38. obouruč — pravo (l) nož
 39. pravo (l) ruč — obounož
 40. pravo (l) ruč — levo (pr) nož
 41. Podpor o předloktí ležmo v předu pobok
 42. v zadu pobok
 43. v předu pokos
 44. v zadu pokos
 45. Podpor stojmo v předu pobok nadechmatem
 46. podchmatem
 47. dvojchmatem
 48. v zadu pobok nadechmatem
 49. podchmatem
 50. dvojchmatem
 51. v předu pokos
 52. v zadu pokos
 53. Podpor dřepmo v předu pobok
 54. pravo (l) nož
 55. v zadu pobok

56. pravo (l) nož
57. v předu pokos
58. pravo (l) nož
59. v zadu pokos
60. pravo (l) nož
61. Podpor klečmo pobok
62. pravo (l) nož
63. pokos
64. pravo (l) nož.

Podpor a změny podporu se eviči obyčejně na tak nízkém nářadí (po ramena), že můžeme jednoduše ze stoje na zemi do podporu s k o k e m d o p o d p o r u přejíti. Do vzporu se děje se zanožením a křížem prohnutým, tak vysoko, abychom se na nářadí poněkud od shora snesli.

Do podporu na vyšším nářadí přechází se obyčejně z visu vykonáním některého tvaru z druhů evičebních. Z podporu pak zpátky do visu nebo do stoje na zemi přejde se následujícími spůsoby.

1. Přechody z podporu do visu
 - a) napřed z podporu v předu (pobok nebo pokos)
o d k m i h p o d m e t m o
s ř í t
s e š i n
 - b) na zad z podporu v předu
o d k m i h
s p á d
s e š i n
p ř í m ý p ř e c h o d .
 - c) napřed z podporu v zadu
s ř í t
o d k m i h
p ř í m ý p ř e c h o d
 - d) na zad z podporu v zadu
o d k m i h p o d m e t m o
s p á d
s e š i n .
2. Přechody z podporu do stoje na zemi.
 - e) napřed z podporu v předu
p o d m e t (met kterýkoliv).
 - f) na zad z podporu v předu
o d s k o k
o d š v i h
 - g) napřed z podporu v zadu
o d s k o k
o d š v i h
 - h) na zad z podporu v zadu
p o d m e t (met nějaký)

Přechody pod e) a h) možno vykonati také metem rozličným.

Tvary dotyčné však nepatří více do těchto způsobů, ale do druhu evičebního.

P o d m e t se vykoná následovně: z podporu v předu přejdeme na zad do visu vznesmo v předu a postupem pohybu směrem napřed úhel trupu a nohou i trupu a paží se zvětšuje až do okamžiku kdy pohyb napřed přestává a onen na zad má začít, v tom se rukama pustíme a prohýbajíc kříž k zemi se snášíme s pažemi v polohách stejnostranných. Na zem se doskočí do podřepu.

Z podporu v zadu koná se podmet docela obdobně směrem opačným.

Při o d k m i h u nohama se odrazíme od nářadí a při pažích stále napjatých se tělo od nářadí oddaluje a tíží svojí dolů snáší. Ve visu pak v tom pohybu přirozeně pokračuje, načež se buď tvar některý z druhů připojí, nebo odskokem napřed nebo na zad do stoje na zemi se přejde.

O d k m i h p o d m e t m o jest z počátku podobný podmetu, v tom okamžiku však, kde u tohoto se rukama pouštíme, u onoho se vracíme kmihem ve visu.

S ř í t z podporu jest přechod hlavou napřed (je to protichůdný pohyb výmyku). Koná se rychle.

S p á d jest rychlý přechod z podporu na zad do visu vznesmo. S e š i n napřed nebo na zad jest jako sřit nebo spád zvolna vykonaný.

O d s k o k rovně nebo s obratem vykoná se současným odrazem rukou i nohou.

Při o d š v i h u na zad nebo napřed nohy se od nářadí odrazí poněkud do výše načež teprv rukama se odrazíme a na zem se sne-
seme.

P ř í m é p ř e c h o d y jsou všechny ostatní výše neuvedené
tvary, kterými z podporu do visu nebo do stoje na zemi přejdeme.

III. Sed a změny sedu.

Sedy jsou ony eviky, kde na nářadí jsme opření sedací části
těla (zadní částí stehen) vedle čehož i namnoze rukama nářadí se
přidržíme nebo se oň opíráme.

Cvičební druh jest sed a změny sedu, tedy eviky, kde z jednoho
sedu přecházíme do druhého. Samotný jeden sed, v jaký můžeme
přejíti bezprostředně ze stoje na zemi, rovněž sed, do něhož jsme
přišli z podporu jest ovšem také tvar, obyčejně však bývá sed jenom
způsobem do něhož vykonán nějaký přechod z visu (výmyk, vze-
pření). Při tom sed se nepočítá za tvar sestavy.

Změny sedu provádí se z m ě n o u o h m a t u, o b r a t e m,
p ř e s e d á n í m t. j. takovými přešvihy, jaké potřebujeme vyko-
nati ze sedu ve kterém jsme v onen do něhož chceme přejíti — a
s t ř í ž í t. j. skřížením nohou a současným obratem v pravo nebo v
levo při přednožení nebo zanožení.

Sed a změny sedu se cvičí na všech nářadích s vodorovnou a
šikmou osou, tedy: na hrazdě, bradlech, koni, krubách, stole, koze,
hrazdě visuté, řebříku váhorovném a šikmém.

Druh tento má jenom jeden prvek: s e d .

Hlavní spůsoby: pobok, pokos.

Další spůsoby: snožmo, roznožmo, jízmo, skřížmo.

Další spůsoby: před rukama, za rukama, na pravo (l), dovnitř.

Další spůsoby: držením obouř, jednoruž, bez držení.

Objasnění potřebuje pouze způsob dovnitř. Je pro bradlový sed
pokos, který se vykonává na vnitřní straně některé žerdě, nohy
mezi žerděmi. Název křížmo (nohy přes sebe) je objasněn ve cvič-
ních prostných u postojů. Ostatní spůsoby jednak nepotřebují
objasnění, jednak jsou popsány v předu.

Při sedech užíváme tato cvičení přiřazená:

1. pažema: zapažit, předpažit, vzpažit, upažit.
2. trupem: klony, točení.
3. nohama: přednožit, unožit, roznožit, skřížit, skrčít, trčít.

Hlavní tvary.

1. Sed pobok snožmo
2. roznožmo
3. jízmo uvnitř v pravo (l)
4. jízmo vně v pravo (l)
5. jízmo v pravo (l) vně na levo (pr)
6. Sed pokos snožmo na pravo (l) před rukama
7. na pravo (l) dovnitř před rukama
8. na pravo (l) za rukama
9. na pravo (l) dovnitř za rukama
10. roznožmo před rukama
11. za rukama
12. jízmo před rukama
13. na pravo (l) před rukama
14. za rukama
15. na pravo (l) za rukama
16. skřížmo v pravo (l) před rukama
17. před rukama v pravo (l) na levo (pr)
18. skřížmo v pravo (l) za rukama
19. za rukama v pravo (l) na levo (pr)

Sed a změny sedu se mohou cvičiti na tak nízkém nářadí, že
můžeme v ý s e d e m ze stoje na zemi v sed přejíti, nebo také skok
do podporu a z toho přímo sed, o b r a t v s e d nebo výsed vy-
konati. Do sedu na vyšším nářadí přechází se obyčejně z visu vy-
konáním některého tvaru z druhů cvičebních.

Ze sedu do visu napřed i na zad přejdeme týmiž spůsoby jako
z podporu v zadu.

Přechody ze sedu do stoje na zemi napřed i na zad jsou rovněž
týtéž jako z podporu v zadu, mimo tyto pak též s ř í t v p o d -
k o l e n í, který koná se na zad ze sedu pobok bez držení rukou,
visem v podkolení.

V úvodním pojednání o hlavní třídě cvičení na nářadí (str. 131
dole) jest zmínka o souvislosti druhů. Tato souvislost jest i u visů
vůči podporám a sedům. Visům prostým odpovídají tu podpory
prosté, visům smíšeným podpory smíšené a sedy. Rozdíl jest v tom

že údy nebo části těla, které u visů vzhůru směřují, u podporů a
sedů dolů jsou obráceny a naopak. Ku př.

Svis stěmhlav — vzpor

Shyb vznesmo — klik s vysazením trupu.

Vis oporem — podpor dřepmo.

Závěs v nártch v zadu pokos roznožmo — vzpor ležmo v zadu
pokos atd. Tim způsobem ku každému visu se dá mysliti shodný
podpor nebo sed a mohly by poslednější zpracované v tomto směru
značně býti rozšířeny. (Tato podobnost visů s podpory a sedy má
obzvlášť důležitost při točích.)

IV. Ručkování.

Ručkování značí tolik co postupování rukama, při čemž celé
tělo se pohybuje ve směru podélné osy nářadí, na pravo (nebo na
levo) napřed (nebo na zad), vzhůru (nebo dolů).

Ručkování cvičíme ve visu a v podporu a podle toho se rozdě-
luje druh tento ve dva vedlejší. V obou můžeme ručkovati beze
změny způsobu nebo se změnou, tedy ve visu beze změny nebo se
změnou visu i v podporu beze změny nebo se změnou tohoto.

Ručkování ve visu cvičí se na hrazdě, na bradlech, na všech
řebříkách i na šplhadle. Ručkování v podporu na hrazdě, bradlech,
na vodorovném a kolmém řebříku.

V jednom i druhém druhu vedlejších má ručkování tři prvky.

1. Ručkování na pravo (nebo na levo).
2. Ručkování napřed (nebo na zad)
3. Ručkování vzhůru (nebo dolů).

Hlavní spůsoby pro ručkování ve visu jsou: jednoruž, střídno-
ruž, souruž.

Další spůsoby: bez změny visu, se změnou visu.

Hlavní spůsoby pro ručkování v podporu: střídnoř, souruž.

Další spůsoby: bez změny podporu, se změnou podporu.

Popis prvků a zvláštní názvy.

Na pravo nebo na levo možno ručkovati pouze ve visu
nebo podporu pobok. Při dotýčných tvarech se tedy jméno spů-
sobu „pobok“ vynechává.

Na před nebo na zad provádí se ručkování jen ve visu
nebo podporu pokos a při něm se také názvu pokos neuvádí.

Ručkování vzhůru nebo dolů se cvičí na nářa-
dích se svislou nebo nakloněnou osou. Na šplhadlech má název
š p l h á n í. Na kolmém pak a šikmém řebříku tehdy, když no-
hama místo rukama se vykonává a těmito jen se přidržíme, jme-
nuje se s t o u p á n í.

Název pro ručkování v podporu o předloktí jest k l o u h á n í.

Ručkování v podporu s klecáním a vzpíráním spojené (se zmé-
nou ze vzporu do kliku a opáčně) jmenujeme r u č k o v á n í m
k l í c m o a toto s doprovodnými pohyby paží obloukem ručko-
vání k l í c m o r o z p o r e m.

Ručkování v podporu s obraty z podporu v předu do podporu
v zadu a opáčně má název k o l á c e n í.

Objasnění spůsobů.

J e d n o r u ž můžeme ručkovati pouze ve visu jednoruž.

S t ř í d n o r u ž se cvičí tak, že napřed jedna ruka pustí a
o něco dále nářadí uchopí, za ní pak druhá a takto střídavě dále.

S o u r u ž provádí se oběma rukama současně, obě najednou
pustí a stejně zase nářadí dále na jiném místě uchopí.

Když při ručkování ve visu cvičíme změnu chmatu, výsuky,
obraty, právluky, překoty, výkruty, přešvihy nebo přímé přechody
do visu jiného, tedy ručujeme se změnou visu. Podobně ručujeme
se změnou podporu, když v tomto konáme změnu chmatu, klecání
a vzpírání, obraty, přešvihy nebo přímé přechody z jednoho pod-
poru do jiného.

Při ručkování ve visu používáme následující výkony přiřazené:

1. pažema: vysahování, tleskání.
2. trupem: klony, točení
3. nohama: přednožit, roznožit, zanožit, skřížit, skrčít, trčít,
přirazit (přiraz při šplhání).

V podporu pak tyto:

1. pažema: zapažit, předpažit, upažit, pohyb obloukem
2. trupem: klony, točení
3. nohama: přednožit, roznožit, zanožit, skřížit, skrčít, trčít.

Ručkování spojuje se v soudobné sestavy s komínáním, obraty
a výdržemi.

139. dvojchm.
140. stříd. ve shybu vznesmo nadechmatem
141. podchmatem
142. dvojchmatem
143. souruč ve shybu vznesmo nadechmatem
144. podchmatem
145. dvojchmatem
146. Ruč. např. (na zad) stříd. se zm. ze svisu v př.—do svisu v zadu
147. do shybu v předu
148. do svisu vznes. v př.
149. do shybu vznes. v př.
150. do svisu vznes. v zadu
151. v zadu—do shybu v předu
152. do svisu vznes. v př.
153. do shybu vznes. v př.
154. do svisu vznes. v zadu
155. ze shybu v předu—do svisu vznes. v př.
156. do shybu vznes. v př.
157. do svisu vzepř. v zadu
158. ze svisu vznes. v př.—do shybu vznes. v př.
159. do svisu vznes. v zadu
160. ze shybu vznes. v př.—do svisu vznes. v zadu
161. Ručkování napřed (na zad) střídnoruč v přednosu ve svisu
162. ve shybu
163. souruč v přednosu ve svisu
164. ve shybu
165. Ruč. napřed stříd. v závěsu v zadu v pr (l) uvnitř (vně)
166. souruč v závěsu v zadu v pravo (l) uvnitř (vně)
167. střídnoruč v závěsu v zadu roznožmo uvnitř (vně)
168. souruč v závěsu v zadu roznožmo uvnitř (vně)
169. stříd. v závěsu v nárt. v zadu rozn. uvnitř (vně)
170. souruč v závěsu v nárt. v zadu rozn. uvnitř (vně)
171. Ruč. na zad stříd. v závěsu v předu v pravo (l) uvnitř (vně)
172. souruč v závěsu v předu v pravo (l) uvnitř (vně)
173. střídnoruč v závěsu v předu roznožmo uvnitř (vně)
174. souruč v závěsu v předu roznožmo uvnitř (vně)
175. stříd. v závěsu v nárt. v př. roznožmo uvnitř (vně)
176. souruč v závěsu v nárt. v př. rozn. uvnitř (vně)
177. Ručkování vzhůru (dolů) (šplhání) střídnoruč
178. Šplhání souruč
179. stříd. se změnou z chmatu v pr — do chmatu v l. a op.
180. v přednosu
181. souruč v přednosu
182. střídnoruč s přírazem
183. souruč s přírazem
184. Ručkování vzhůru (dolů) střídnoruč ve svisu nadechmatem
185. podchmatem
186. dvojchmatem
187. souruč ve svisu nadechmatem
188. podchmatem
189. dvojchmatem
190. střídnoruč ve shybu nadechmatem
191. podchmatem
192. dvojchmatem
193. souruč ve shybu nadechmatem
194. podchmatem
195. dvojchmatem

Ručkování v podporu.

1. Ručk. na pr (l) stříd. ve vzporu v předu nadechmatem
2. podchmatem
3. dvojchmatem
4. nadech. s vysahováním
5. souruč ve vzporu v předu nadechmatem
6. podchmatem
7. dvojchmatem
8. nadech. s potleskem
9. stříd. ve vzporu v zadu nadechmatem
10. podchmatem
11. dvojchmatem
12. souruč ve vzporu v zadu nadechmatem
13. podchmatem
14. dvojchmatem

15. Koláčení na pravo (l) ve vzporu
16. Ručkování na pr. (l) střídnoruč ve vzporu jízmo nadechmatem
17. podchmatem
18. dvojchmatem
19. souruč ve vzporu jízmo nadechmatem
20. podchmatem
21. dvojchmatem
22. Ručk. na pravo (l) střídnoruč v kliku v předu nadechmatem
23. podchmatem
24. dvojchmatem
25. souruč v kliku v předu nadechmatem
26. podchmatem
27. dvojchmatem
28. stříd. v kliku v zadu nadechmatem
29. podchmatem
30. dvojchmatem
31. souruč v kliku v zadu nadechmatem
32. podchmatem
33. dvojchmatem
34. Koláčení na pravo (l) v kliku
35. Klouhání na pravo (l) v předu
36. v zadu
37. Ručk. na pravo (l) stříd. v přednosu ve vzporu
38. Ručk. napřed (na zad) stříd. ve vzporu nadechmatem
39. podchmatem
40. obrác. podchmatem
41. dvojchmatem
42. nadech. s vysahováním
43. souruč ve vzporu nadechmatem
44. podchmatem
45. obráceným podchm
46. dvojchmatem
47. nadech. s potleskem
48. Ručk. napřed (na zad) střídnoruč v kliku nadechmatem
49. obráceným podch.
50. dvojchmatem
51. nadech. s vysahov.
52. s oblouk. pohyb. paže
53. souruč v kliku
54. střídnoruč klímo
55. souruč klímo
56. klímo rozporom
57. Klouhání napřed (na zad)
58. Ručkování napřed (na zad) střídnoruč ve vzporu ležmo v předu
59. souruč ve vzporu ležmo v předu
60. střídnoruč ve vzporu ležmo v zadu
61. souruč ve vzporu ležmo v zadu
62. střídnoruč v kliku ležmo v předu
63. souruč v kliku ležmo v předu
64. střídnoruč v kliku ležmo v zadu
65. souruč v kliku ležmo v zadu
66. Klouhání napřed (na zad) v podporu ležmo v předu
67. v zadu
68. Ručkování napřed (na zad) střídnoruč v přednosu ve vzporu
69. souruč v přednosu ve vzporu
70. střídnoruč ve stoji o rukou klikem
71. souruč ve stoji o rukou klikem
72. střídnoruč ve stoji o rukou vzporom
73. souruč ve stoji o rukou vzporom
74. Ručkování vzhůru (dolů) střídnoruč ve vzporu ležmo v předu
75. souruč ve vzporu ležmo v předu
76. střídnoruč ve vzporu ležmo v zadu
77. souruč ve vzporu ležmo v zadu
78. střídnoruč v kliku ležmo v předu
79. souruč v kliku ležmo v předu
80. střídnoruč v kliku ležmo v zadu
81. souruč v kliku ležmo v zadu

(Pokračování.)

Sokol Americký.

— Podle stanov N. J. Sok. viz hl. III. čl. 9. a 10. uděluji se při závozech župních ceny četové, asice každé druhé četě; jednotlivcům

pak pouze dvě ceny v každém jednotlivém závodě. Cen jednotlivcům za veškeré závodění v souhrnu o závodech župních se neudílí. Máme tedy o závodech župních vítěze ku př. na hrazdě, neb na bradlech atd. ale žádných vítězů celého závodu.

— V dopisu v t. ž. z Klatovského Sok. v Chicagu uveřejněném stěžuje si pisatel, že sbor pořádá zábavu za zábavou, ač musí na mnohou doplácet. Tak děje se skoro ve všech sborech, ač každý dobře ví v jaké žijeme mizerii, jak velmi málo jest těch, kteří mohou v zábavě nějaký ten cent utratiti, aniž by jim pak doma na nejnütnější vydání scházely, přece najdou se v každém sboru horliví pořadatelé zábav, kteří stále ve schůzích dokazují, že „musí přece sbor něco dělat“, až konečně prorazí aby sbor „udělal“ zábavu. Na tu pak nejčastěji musí se doplácet. Nevíme jak dlouho to bude ještě trvat, než vykoření se u nás náhled, že sbory sokolské jsou k tomu aby pořádaly hodné zábavy a tak obecnstvu a především svému členstvu poskytovaly hodně často příležitost k utrácení peněz. Nejhorší při tom jest že zábavou myslí se u nás skorem vždy tanec a jen tanec. A předchází-li něco tanci, ať jest to veřejné cvičení, ať divadlo neb koncert neb cos jiného, pak tanec přec jen musí tvrdit muziku, tomu musí se dostati času nejvíce. A aby obecnstvo se neodstrašilo že snad na tanec nedostane se dosti času, tu bývá k jeho upokojení a potěšení předem oznamováno, že „ples“ začne hned záhy z večera, po krátkém pořadu koncertním neb pod. Jak smutno jest, že při hotové posedlosti po zábavách zbytečných, a nejčastěji zdraví i ducha i mravy ubíjejících nemáme smyslu pro zábavy, při nich bychom se zároveň poučovali a s námi i širší obecnstvo. Pokud jest nám známo jediná Těl. Jednota Sokol Tyrš v Chicagu pořádala takové ušlechtilé zábavy minulé zimy a nyní mladá jednota v St. Paulu přijala pravidelné pořádání takových poučivých zábavných schůzí do svého programu. Kdy bude tak všude?

— Ve „Svitu“ čteme ve zprávě o závodech župy Západní: „V pondělí dopoledne započato cvičení, nejprve vyšší a potom nižší oddělení. Pak se družstva rychle střídala z jednoho nářadí na druhé. Vedro bylo nesnesitelné a Sokolici zkusili mnoho. O půlnoci večer byly závody ukončeny a unavení Sokolové jak úpalem slunečním tak tělesnou námahou byly zavedeni do plesu, který v dusném sále přeplněném tancechtivými slečinkami se prý při veselé hudbě utěšeně rozproudil. To barbarství si mohli pořadatelé uspořít. Věšak což u nás může něco skončit bez „muziky“? Za toho, skvělého, plesu, kde se každému oči potem zalévaly.“ Tu tušíme podáno jasné dost abychom se již jednou upamatovali, k čemu sokolské sbory jsou, když pracujeme pořad svých veřejných vystoupení, jakým jsou na prvním místě naše závody. Jak může to působiti na obecnstvo když vidí u nás takové přepínání sil a mrhání zdravím, jaké na odiv stavíme namáhající se po celý den na cvičišti a pak po celou třeba noc v plesu hýříce. Máme žel sami zkušenosti vlastní z takového nerozumného si počínání. Silné a několik hodin trávající zachvaty křečí v lýtkách několikrát nás vytrstaly za takové barbarské sil přepínání. K tomu přece cvičením sil nezískáme abychom jimi marně mrhali ku vlastní škodě a abychom jiným ještě špatný příklad dávali. To zlořečené „Sokol musí všechno vydržet“ mělo by se již docela zapomenout. A konečně jaká to zábava skákat a křepčít v letním vedru kdy po člověku stékají potůčky potu i když klidně sedí. Nešťastný tanec! Kdyby se tak každý z nás hnál do cvičení jako do tance, pak by nám tělocvičny naše již dávno nestačily, a jak četných členů měly by sbory Sokolek!

— Abychom dobře viděli na jakou věc vynaložili jsme z pokladny N. J. Sok. obnos \$200 a na co obětovaly mnohé jednoty též značné obnosy peněz uvádíme tuto výňatek z popisu „výstavky americké v Praze“ uveřejněného v Pokroku Západu z pera redaktora jeho R. V. Miškovského, člena T. J. Sok. v Omaze. „Po příjezdu svém do Prahy a po několika dnech v kruhu rodinném strávených věnoval jsem dosud veškerý čas výhradně jen prohlídce výstavky národopisné, o jejíž nádheře a o jejímž bohatství, vzdor čtení Národních Listů, ani přibližně správného úsudku jsem neměl. Co snešeno tu bohatství a památek, co vyžadovati muselo to píle, než obrovský podnik tento skutkem se stal, to nelze si téměř ani představit. A čím více v obdivu hlavu skláněti musíme nad tímto dílem lidu českého, tím za to zas více hanbiti se musíme nad tou naší výstavkou českoamerickou! Že Amerika jest zemí humbugu, to věděli zde sice již dávno, že ale i my, Češi američtí, v humbugu se vyznáme, o tom přesvědčili se zde teprve nyní a jméno Čecho-Američanů nepoživá

zde více té dobré pověsti, jako tomu dříve bývalo. Popis celé výstavky naší dal by se shrnouti v jediné slovo: h u m b u g a nyní nedivím se již tomu pranic, že dosud tak málo toho, ba téměř ničeho o ní v časopisech českých jsme se nedočetli a že i dopisovatelé Svornosti a Denního Hlasatele téměř ani o ní se nezmínili. Časopisy zdejší chváliti nemohly a haniti nechtěly a proto raději pominuly vše mlčením, a zpravodajové mlčeli též, jsouce k tomu okolnostmi nuceni. Kdyby byli totiž bývali pánové ti chtěli psáti pravdu, bývali by museli nezbytně dotknouti se i jistých osobností, kteréž vlastně ten humbug provedly a to nesměli a nemohli, an právě těm osobám díky zavázanými jsou; mlčení „sfixováno“ bylo již doma. Jelikož úplný popis výstavky naší dosud nikde jsem neviděl, pokusím se jej podati co nejvěrněji. Při vchodu na výstaviště, na pravé straně za budovou administrace objeví se Vám žlutě natřený barák, na němž čtete slova „Americký Hostinec.“ — Dojem, jakýž při vkročení doň ucítíte, působiti bude na Vás jako ledová sprcha. Místo elegantního amerického salonu uvidíte totiž prastristou hospodu, za kterou by se věru i ta nejmenší vesnička v Nebrasce styděla! Buffet (back-bar) ozdoben jest několika skleničkami a pak řadou „sample bottles“ firmy Korbel Bros., z nichž ale ten pravý mok dávno zmizel a nyní slabou černou kávou, „logrem“, nahrazen jest. A americké lihoviny? Po těch není ani památky a jedinký „mixed drink“, jaký tam dostanete, jest hollandský džin a trochu „angunster bitters!“ Proti kostelíku umístěn jest americký srub, do něhož vybírá se od hejlů, na věžičku sednuvších, vstupné pěti krejcarů a v níž pod dozorem Indiána „Bílého Vlka“ ukazovány jsou různé památnosti indiánské. O škvárech těch šíře zmiňovati se nebudu a odbydu to jedinkým slovem: humbug! A to všim právem! Vždyť ukazují tam jakési rozdrbané kalhoty, vlastnictví to prý největšího hrdlořeza amerického, Frank Jamese, šavli gen. Custer a podobné doma vyráběné pamětihodnosti. Divím se jen, že něco podobného správa výstavní připustila. O něco dále nalézá se konečně poslední oddíl americké výstavky, ta proslavená residence záměstného Čecha amerického, s jejímž zařízením ta slavná desátá sekce výboru výstavního tolik humbugu natopila. Residence rozdělena jest na dvě části, z nichž dolejší znázorňovati má, jak výše uvedeno, byt záměstného krajana, hořejšek pak věnován jest vlastní výstavce svobodomyšlných. O části dolejší mohu směle říci, že jest všim, jen ne zařízením americkým. Ošklivý dojem na návštěvníka zvláště činí četné ony tabulky, na jednotlivých kusech nábytku zavěšené a hlásající, že ta neb ona věc tou kterou firmou pražskou propůjčena. A ještě kdyby to byly skutečně věci, jakých se v Americe užívá! — Nad schodištěm do druhého poschodí vedoucím zavěšeny jsou mapy jednotlivých států, s označením českých osad, střední pak pokoj mezi oběma křídly se nalézající, věnován jest z části životu spolkovému, spolkům zábavním a českoamerickému písemnictví. Poslednější jest, chudinka, prasmutně zastoupeno a naši páni vydavatelé měli by se do té duše zastyděti za netečnost tu projevenou. Z celého toho množství v Americe vydaných knih českých nalézá se tu pouze několik škvárů a pořadatelé, aby místo pro knihy určené vyplnili, museli vzít, kde co bylo. J a k é knihy jsou tu vystaveny, toho Vám budiž ukázkou následovní titul, vzaté jen na zdař bůh: *Mysteries of Chicago*, *Suppressed Sensation*. *All about Alaska a Frauds and Falshoods of the Republican Party!* Právě křídlo věnováno jest více než z polovice oznámce Severo-Německého Lloydů, na který ostatně ani při dekoraci celé místnosti nezapomenuto, neboť vlajky Lloydové tu převládají. (Jiné prý neměli a na koupení peněz nebylo). Nalézá se tu obrovská inapa celého světa, s označením cest, parníky Lloydovými konaných, dále model parníků a plachetníků a několik vyobrazení brémských parníků, dále velká mapa Sp. Států s označením osad českých, mapy Nebrasky a Kansasu s označením půdy v majetnictví českém, halda pohledů ze světové výstavy chicagské, řada několik roků starých adresářů chicagských a pohledy na Chicago, zvláště na Chicago české, mapa Clevelandu a St. Louisu, snímek mapy Bohemia Manor a konečně nepatrné ukázky potřeb a prací školních. — Křídlo levé věnováno jest hlavně řádům Č.S.P.S. a Sokolům, jichž výstavka zvláště jest chudou. Rozvěšeny jsou tu obrazy spolků, statistické tabulky, (jichž téměř nikdo si nevšímá, ač obrovskou vyžádaly práci), fotografie cvičení a zasedací síní; dále umístěny jsou tu různé památky spolkové, památníky, stanovy, odznaky a dějiny jednotlivých řádů. Co tomu říkají ti, kteří byli pro

to aby Sokolstvo americké účastnilo se výstavy v americkém oddělení? A neklamali jsme sami sebe s celou tou národopisnou, o kterou či lépe řečeno na které náš lid v Čechách — za peníze, jichž jinde potřebuje — tak výborně se baví ač v životním zájmu jeho jest aby hleděl si spíše vážně přítomnosti a budoucnosti — jež jistě dosti citelně na všech stranách jsou ohrožovány — i nenařídil času a peněz co konečně z největší části jest jen zábavou. Či muselo se tolik peněz lidem napřed utratiti aby se na konec pořídilo za mnohem méně peněz nějaké to národopisné museum?

— Potěšení zaznamenáváme, že v kruh sborů sdružených v N. J. S. přibyl sbor nový a sice T. J. S. v Brooklynu. Vítáme srdečně bratry sboru onoho v náš střed k společné práci.

— Sokol Palacký ve Wilson, Kans. má v úmyslu připojit se k N. J. Sok., což hodlá učiniti co nejdříve. Kéž by i ostatní dosud v N. J. S. nesdružené sbory podobně jednaly.

— Jsme přesvědčeni, že stává ve Spoj. Státech celá řada sokolských sborů, o nichž nevíme. Byli bychom vděční za každou zprávu v tom směru nám podanou.

— Nepochopujeme jak mohou některé sbory sokolské trvati mimo N. J. S. nemajíce ani špetku ochoty pracovati společně a po sokolsku se sbory v N. J. S. spojenými. Jest takové vyloučné postavení důstojným?

— Nesluší se pro spolek sokolský aby ku svým veřejným cvičením neb zábavám, o nichž se ví že nikdo jiný se jich nesúčastní než Češi, vydávaly se programy dvojjazyčné, jako stalo se již po dvakráte v Plzeňském Sokole v Chicagu. Přeje-li si toho jeden jediný člen jak bylo v zmíněném případě, jestli byli jsme dobře zpraveni, — pak ať si ten anglický luxus popřeje za vlastní peníze pro ty své tři neb čtyři známé, již česky neumí. Jest to ponižující pro sbor sokolský jestliže musí být upomínán denními časopisy na to co se sluší a co se nesluší.

— To co provádí lid náš ve své vlasti opravňuje nás k tomu věřiti doslovně tomu co napsal o nás Svatopluk Čech: „Jsme otroci“. Člověk se rdí studem vzpomene-li si co dělo se nedávno v Budějovicích. Doporučujeme všem Sokolům aby přečtli si v Dennici Novověku ze dne 3. t. m. článek „Irčani a my“. K čemu jest nám pak „Česká Līga“ a jak možno pro ni pole a podpory získávati. Jsme otroci!

— V župě Chicagské jest činnost k pláči. Po dvakráte byli členové sborů chicagských svoláni k společným pořadovým a pokaždé sešlo se jich celých 17, přes to že cvičení ona pořádaná byla v neděli dopoledne za pěkného počasí, na vhodném místě a na vzduchu čerstvém a zdravém. Sokol Chicago, Sokol Klatovský a T. J. Sok. Čechie vůbec se cvičení těch nesúčastnily. Kdo pak by také obětoval ze Sokolů zdravé osvěžující procházce. Lépe jest čuměti někde u báru a otravovati se alkoholem a nikotinem. Jen tak dále! Ať na nás národ patří!

— Na župních příspěvcích nevybralo se posud v župě Chicagské ani centu.

— Dne 15. m. m. odhalil Sokol Chicago v Chicagu nový prapor, jenž mu byl věnován jeho dramatickým odborem.

— Sokol Klatovský v Chicagu pořádal dne 28. m. m. veřejné cvičení. Návštěva obecnost byla jako obyčejně nevalná.

— Společný cvičitel Sokol Jan Mendík potěšiv se z mladého, žilého Sokola v St. Paulu, Minn. a poučiv a posiliv členstvo jeho k další práci odebral se koncem m. m. do Manitowocu, Wis., kde přítomně mešká vyučuje u tamní jednoty.

— Nedávno srdečně jsme se potěšili z odpovědi br. J. Pavlika z New Yorku, jenž na dotaz náš jak hoši new-yorští připravují se na závody N. J. Sok. do St. Louisu, odpověděl: „Cvičíme pilně, však soustavně; o zvláštní přípravě k nějakým závodům u nás ničeho nevíme. Spravujeme se v tělocvičně naší dle dobrých rad Sokola Jana Mendíka.“

— O slavnostním otevření nové tělocvičny Plzeňského Sokola v Chicagu dne 8. září t. r. píše „Denní Chicagský Svět“: „Nadšení a radost panovaly včera v nové budově Plzeňského Sokola. „Jak krásné“, vylétlo bezděčně každému ze rtů, kdo z mramorového schodiště vstoupil do nádherné síně a rozhlédl se po prostorné tělocvičně, pohodlných galeriích, bohatém stropě, na němž u večer zářilo sta elektrických světel jako svatojanské mušky za jarní noci. Hrdí mohli býti včera Sokolci Plzeňští, spokojeno mohlo býti samo sebou obecnost, jež jim v těžkém díle vždy nápomocno bylo a

zajisté i nadále bude. — Pro akademii, jež odpoledne pořádána, připraven byl skvostný program. Zahájen Smetanovou ouverturou z „Prodané nevěsty“. I ta hudba zdála se včera jaksi radostnější, slavnostnější. Líbé ty zvuky, jež lily se z nástrojů a odrážely od bělostných stěn, naplňovaly srdce každého nadšením. Orchestr řízen byl osvědčeným dirigentem J. V. Machkem, jemuž po jeho krásném houslovém solu věnována byla krásná květinová Lýra. Slavnostním řečníkem byl Sokol Josef Čermák. Nabádal Sokoly ku další činnosti, odporučoval jim svornost a pravou lásku sokolskou a konečně se zmínil, kdo že vlastně má nejvíce zásluh o zbudování tělocvičny. A zde podle našeho náhledu udělal jaksi malý „mistejk“. Řekl totiž, že nejvíce děkovati mají Sokolové sboru důvěrníků, tomu hloučků nadšených Sokolů, jemuž provedení stavby svěřeno. My nechceme snad podceňovati sbor důvěrníků, víme, že byli a jsou v něm dnes Sokolové obětavi, avšak tu pravou zásluhu o postavení nynější budovy má celý sbor Plzeňského Sokola a konečně české obecnost. Ten Sokol-dělník, jenž po namáhavé práci namísto odpočinku prodával dlouho do noci pivo neb listky v zábavě, má zásluhu. Plz. Sok. mohl se odhodlati ku stavbě tak nákladné, protože měl a má tolik členů. Ti skromní Sokolové, z většiny chudí lidé, tvoří dohromady sbor, jenž vzbuzuje úctu a jež odhodlati může se ku věci veliké. Nejlepší vůle sboru důvěrníků nebyla by spomohla ničeho, kdyby neměly za sebou železný ten celek. Na ty dluhy, které Plzeňský Sokol nadělal, bude, tušíme, každý ze Sokolů platit stejně. Nechceme žádnou zlou krev, avšak pravda nade všecko! — Veškerá čísla programu byla krásně provedena. „Chorál českého národa“ zapěný Pěv. spolkem Lyrů a Česko Děl. pěv. sborem, vyvolal bouři nadšení, rovněž recitace Vrchlického básně „Hákon“ paní Splavcovou, líbila se velmi. Paní Splavcové prezentován byl krásný květinový košík, jejím manželé později pak pěkná kytice za recitaci Čechova „Lešetinského kováře“. Nemají si tedy co vyčítati. Není zajisté třeba zmiňovati se o jednotlivých číslech programu. Byla všechna skvostně provedena a panu Machkovi, hudebníkům, zpěvákům, sborníci Šimonkovi a vůbec každému z účinkujících jest sbor Plzeňského Sokola díky zavázán. — Sokol Layer zmínil se o historii Plzeňského Sokola. Sbor založen byl 12. července 1879. První ples pořádan byl 19. srpna téhož roku. K Národní Jednotě přistoupil sbor 26. srpna 1879. V roce 1881 zakoupen a odhalen prapor, a sice v síni Česko Ang. Svob. školy. Brzy členů přibývalo, a poněvadž místnosti ve škole nedostačovaly, odstěhoval se Sokol do síně p. Trsa na rohu 20. a Brown ul. To bylo roku 1882. Téhož roku zařídil českou svobodomyšlnou školu, avšak když budova vyhořela, škola zanikla a nebyla znovu zřízena, až damským odborem Matice Školské v přízemku nynější budovy Plzeňského Sokola. V říjnu roku 1883 pořádan byl bazar (fair) na němž vydělalo se \$1500. Sokolové za peníze tyto koupili na Fisk a 17. ul. loty prostřednictvím Bělohorského, smutné paměti. Jak koupě dopadla, známo jest dosud. „Deed“ Bělohorským vydaný byl bezcenný a tu sbor přijal od Bělohorského na \$2500 akcií v mnohoslibném pivovaru v Blue Island. Pivovar udělal však úpadek a Sokol přišel o celé své jmění. Zmalatleli nezdarci, stěhovali se Sokolové do síně p. Novotného na rohu 18. a Centre a odtud opět na 20. a Brown a konečně s málo nářadím opět do Česko Angl. školy, kdež jak vyjádřil se řečník, Plz. Sokol našel vždy útulku i v dobách nejtěžších. Roku 1888 připojil se k Plzeň. Sokolu tělocvičný spolek Praha a tu opět sesíleny byly řady Plzeňského Sokola. — Roku 1889 zvolen byl výbor ku stavbě tělocvičny, pořádan byl fair, jenž vynesl \$3.600 a za ty peníze zakoupeny dva loty na Ashland Avenue. Později zakoupen lot třetí a sice r. 1891. Na pozemcích těch stojí dnes budova Plz. Sokola. Sbor neměl dosti prostředků, a proto rozhodl se stavěti napřed pouze přízemek. Ten stál \$12.500 a dohotoven byl 30. září 1892. Sbor dlužen byl na svůj majetek \$11.000, avšak během roku klesl dluh na \$3.800. Na budovu podáno bylo několik plánů, jež zpracovány byly architektem Randákem, jemuž také svěřen dozor nad stavbou. — Ku konci děkoval řečník obecnstvu za jeho štědrou podporu, kterou vždy Plzeňskému Sokolu zachovalo a žádal za další příděly. — Večer odbyváno cvičení a ples za ohromné návštěvy. V prostorných místnostech nebylo téměř hnutí. Program cvičení byl následující: 1. Pochody; 1., 2. a 3. družstvo žáků a žaček. — 2. Prostná cvičení; žačky a žáci. — 3. Cvičení s nářadím, (tyče, kužele, činky); chlapeč. — 4. Cvičení s nářadím, (kruhy) děvčata. — 5. Cvičení na nářadí, všechny třídy děvčat a chlapeč a Sokolové. —

Snaživý cvičitel Plzeňského Sokola p. Jos. Čermák dostal od žáků dvě skvostné kytice. — Z cizích sokolských hostů, pokud mohli jsme se dozvědět, přítomen byl pouze Sokol Kaplan z Milwaukee. — Od Tělocvičné Jednoty Sokol z New Yorku došel telegram tohoto znění: — „Kolik potu, kolik práce stála tělocvična Vaše, tolik štěstí, tolik blaha nechť Vám časem vrátí zase. Na zdar! — F. Lier. — (Pozn. tiskaře „Sok. Am.“ — Zde jest mýlka. T. J. S. v New Yorku zaslala delší příspěvek a telegram pochází od podepsaného.) — Z Wilber: „Vzdálení od Vás velkou prostorou jsme dnešního dne duchem i srdcem s Vámi. Projevujeme sokolský pozdrav sboru Vašemu za zásluhu zbudování nejlepší tělocvičny Českoamerických Sokolů. Na zdar! — J. F. S a d i l e k, předseda.“

Ze zpráv o III. sletu všesokolském.

(Pokračování.)

Cvičení družstev na nářadí.

Cviky, jimž se věnuje dobře přes dvě třetiny našeho výcviku, ober nejroztáhlejší, jenž přiveden v moderním tělocviku ku vzácné dokonalosti. Jaká obrovská mezera ve výběru i jakosti cviků od Guths-Muthsova neformálního trémce k naší hrazdě, a abychom zůstali doma, jaký zajímavý rozdíl od pojímání metů na koni za klasičtějších dob našeho tělocviku, za dob Tyršových, k pojímání metání dnešního. Kombinace — sestava. Všude a ve všem; od nejnižších družstev k nejvyšším, elegantní provedením, vtipná sestavením, ale také dlouhých, že mnohý cvičenec sletí s hrazdy nebo bradel zrovna vysílen na několik minut a vyčerpán. To je cíl našich boreů; co možno nejvíce švihů a dlouhého kmihu, stejně naučený, splývavý ruch nedopřávající oddechu. Jsme v tom ohledu dneska skutečně na vrcholu a borei sami se již ohlížejí po společných cvicích hromadných, po přirozeném ústupu, jenž by neotřásl diváka svým nebezpečstvím a svou nesnadností.

Dán povel a družstva sražena za svými cvičiteli nejružnějšími směry navzájem se protínajícími a křižujícími odchází k určenému nářadí. Jsou to župy: Fugnerova, Havlíčková, Husova, krkonošská, krušnohorská, podkrkonošská, podřípská, Tyršova, východočeská a Žižkova. Ostatní opustili cvičiště a odebrali se do šaten. Všichni již stanuli, nářadí připraveno, 200 družstev pohotovo, čeká se jen na znamení k započetí cvičení. Zatroubeno a rozvíjí se nový obraz. . . Pružná těla se kývají na hrazdách ve vysokém podkmihu, vzpírají a propadávají se mezi zúženými žerdmi bradel, metající nohy ve spleť sestav na koni sotva postřehujících ve splývavých přešvihcích a kolech, mástky praskají pod mohutnými odskoky, a nad to moře shonu a chvatu vysoko v odměřeném hupě vynořuje se v kruzích tělo s rozkoší podávající se zákonu kyvu, zákonu, který moderní tělocvik nářadový vyčerpává a užítkuje do nejdůležitějších změn ve svých matematicky skládaných sestavách.

Oko obecnstva uchváčeno tou kaleidoskopickou roztržitostí a pohyblivostí neklidně tálá po široké obrábě cvičiště zastavené nářadím nevědouc, kde dříve se zastaviti a upnouti. Neproniká však pod barevný povrch ke dnu, neznámá, že tento oddíl pořadu představuje snad největší počet námahy a přípravy, že představuje vlastní cenu naší tělocvičné soustavy a metody, že jest dílem několika set bystrých a snaživých hlav našich cvičitelů, již živě myslíce Tyršově s radostí a nadšením zasvěcují všechny svůj volný čas, čas nejmladších a nejkrásnějších svých mladistvých let, kde hřívavé radosti nejlákavěji podávají svou svůdnou ruku mladému muži na skoku z let jinošských do svěží mužnosti. Oko širokého obecnstva ovšem neznámá, že za barevným povrchem bije teplota a živá krev Tyršových uskutečňovaných snů a Tyršovy zvěcné práce, veškerý náš život, jež ruku v ruce v bratrské svornosti žijeme ve svých tělocvičnách ze dne ke dni, z týdne k týdnu, z roku do roku. Toto všechno povrchnímu pohledu laika bohužel uniká, ale za to zkušené oko odborníka pozorně přechází od nejnižších, začátečních družstev k nejvyspělejším, od prostých skoků k nejsložitějším sestavám na hrazdách, od metody jednoho cvičitele k metodě druhého, pozoruje tu pokrok, pozoruje únavnou práci plněnou značným úspěchem a vyjasňuje se k úsměvu ve svém uznání. Můžeme jenom litovati při tom oddile pořadu, že vše to přehlo před námi, nezachyceno pro budoucnost, jako mlhavý sen, že nikdo nepřistoupil k řešení otázky, jak aspoň částečně bylo by možno něco zachytiti z toho vnějšku. Ta vnitřní hodnota ovšem se neztratila a

ztratit nemohla, ta dále ponese svůj kapitál, na ni se dále bude stavěti, všechno to i na dále udrží se v tom podivuhodném podání jako přemnohá jiná naše věc, nenapsáno, jdouc od úst k ústům v živém slově tradice.

Byli jsme nanejvýš zvědaví na nářadová cvičení žup venkovských, jež vzdáleny od Prahy, hlavního to střediska všech snah sokolských a pokroku, zdály by se býti vždy o nějaký krok pozadu, poněvadž není slova mimo slova časopisu „Sokol“, jež by je obznamovalo s vnitřním postupem věci našich. Můžeme však ku svému potěšení, ba překvapení přiznati venkovským župám našim značný pokrok, přiznati stejnoměrné držení kroku a dechu s nejpokročilejšími župami v okolí pražském.

Nářadí jednou vystřídána a táhlý zvuk trubky náčelníkovy ukončil šumný ten obraz.

Cvičení společná.

(I. oddíl žup.)

Po roztržitosti cvičení nářadových družstev srazeji se opět ve větší celky — nastane tedy zase změna. Napnutá pozornost obecnstva, ač jistě již po dvě hodiny bez přestávky udržována na stejném stupni se opět oživuje. Úsečné povely župních náčelníků se lámou po cvičišti, župy stávají se znemáhla do příhodných útvarů, některé klusají v spěšném poklusu na své seřadiště pro nářadí, aby nezameškaly. Zatím dáno již znamení a začíná nový život, rozvíjí se nová rej po cvičišti. Obrací se nový list s novým malebným obrazem ke knize našeho pořadu. Ukazujeme tu svou župní organizaci v praxi.

Nemohli jsme zapřít jistou obavu, oddělující cvičení společná od nářadových, protože zkušenost nás učila, že společná cvičení byla považována jenom za jakési vedlejší vyplnění programu, avšak tentokrát župní správy uchopily se s energií věci a pilnou ruku všude přiložily k dílu. Cvičeno všady pěkně; i hry nacvičeny v širším slohu; chybí nám v nich však dosud ta pravá veselá živost, doufejme však, že sama nám přijde v krev delším cvikem. Školy zápasnické (župa Husova, krkonošská a krušnohorská) byly solidně nacvičeny, přáli bychom si jenom pro příště, aby k nim připuštění byli cvičenci jenom nejprocvícenějších těl, a aby se nezůstávalo jenom na chvatech a odchvatech, nýbrž aby se přistoupilo ku složitým záležitostem. Ovšem náprava musí tady vycházeti z jednot samých pravým pochopením antického zápasu. Župa plzeňská tušíme, dala si asi dosti práce s cvičením s dlouhými tyčemi a činkami, jež byla jednotlivě sice správně cvičena, avšak harmonie a ona souhra při těchto volených cvicích tak vysoko nad prostřednost položená, byla jen částečně dosažena. Omlouvá to jedině příliš širokou účastí méně vyspělých cvičenců, u nichž zejména přechod z polohy do polohy trpěl rozvlácností. Cvičení podobného slohu provedla župa Tyršova, kde činkáři, oštěpníci a tyčníci na povely utvářeli malebné, čelné a boční skupiny. Cvičení ta vtipně kombinována byla pěkně provedena, je to už známý parádní kousek župy Tyršovy a sklídila si také zasloužené pochvaly; jestliže chtěli bychom jim něco vytýkati, byla by to jenom dávka jakési divadelnosti. Něco původního a rozhodně pěkného ve svém šťastném nápadu přinesla župa podřípská skupinovými cviky na 8 bradlech a 8 koních s madly na šíř. Celkem 16 cvičenců provádělo tu najednou na zmíněných nářadích rozličné jednoduché kombinace, spojené s výdržemi bez povelu za zpěvu sokolských pochodových písní zpívaných jednohlasně necvičícími zrovna cvičenci. Dělal to pěkný dojem, jenom ta stísněnost nářadí vadila volnému pohledu. O hry rozdělily se župa Fugnerova se župou podkrkonošskou, župa Havlíčková a boční skupina skoly na povel, župa východočeská společná cvičení.

Cvičení praporu.

Zatím co na cvičišti čilý ruch her a na tribunách a hledištích plno smíchu a veselí — na východním seřadišti ticho. Čtyři sbory v proudech seřaděny v mohutný prapor, očekávají povel vyrazit na cvičiště. Od let asi 86 za příležitosti cvičení bývalé župy středočeské na Smíchově, nepamätujeme, že by pořadová cvičení praporu byla předsevzata. Teprve za posledních let zvěčňěl br. K. Hron, blahé paměti „pilně jim opět připravoval půdu v nové župě středočeské.“

Slunce již pobledlé se silně klonilo za mohutnou siluetu Hradčan a obecnstvo houževnatě stálo na svých místech, hotovo vytrvat až do konce. . . Cvičiště se vyprazdňovalo odchodem žup na

DO P I S Y.

západní seřadiště, a co zatím poslední řady zmizely za portierou, vyhrnul se první sbor s vůdcem praporu br. J. Vaničkem v čele do cvičiště za ohradu. A za ním druhý, třetí a čtvrtý v odpočítaných četách vyplnily celý podélný směr cvičiště. Již tento vstup pevným, jistým a odměřeným krokem, klidným a přesným v zákrytu dával předvídati, že přípuštění toliko cvičenci nejvyspělejší — a jenom ku zdaru celku. Celý prapor předveden na oči užaslého diváctva, připomínal něco z mohutného dojmů nástupu ku prostným, a dlužno říci ihned, že to byl po prostných náš nejzdařilejší a nejmohutnější projev. Objevný a zvučný orgán br. Vanička po celý den napínaný přišel tu ku své platnosti. Povel zní za povel, od vůdce praporu až k posledním detařům, útvar mění se v útvar, tu v stejnoměrném míhání z plna vykračujících noh, tu na místě ze sražených útvarů. Veškeré přeměny daly se beze zmatku, jistě, všude stejnoměrně, zákryt byl vzorný, stále k němu ode všech přiblíženo, vyřízení pečlivé a vyrovnané, nesení těla mužné a klidné, krok zachován ku podivu stejný, ač nijakými signály neřízen — tak přáli bychom si veškeré vystupování naše. Všechna naše soustava tu opět slavila své vítězství. Vzbudili jsme pravý úžas u obecnosti a silný dojem u odborníků, zejména důstojníků vojenských, již nad českým povelům dosud ohrnovali rty, upíraje mu fízosti a provedlivosti. Sokolu pražskému a našim nejvyspělejšími župám středočeské a podbělohorské platiž plně naše uznání.

Kroužení kužely.

Olympický hod náš ve svém prvním dni byl zdařile zakončen kroužením kužely Moravsko-Slezské Obce Sokolské. Vystoupila ta naše mladá obec jako celek před českou veřejností a dodejme hned, že šťastně svou případnou volbou cvičení s kužely. Toto odvětví cvičební stává se u nás čím dále tím oblíbenějším — a přirozeně. Odhaluje nevyčerpatelná ložiska ladných sestav, nepostrádajících při vnějším pěkném vzhledu vnitřní tělocvičné váhy. Jsme dnes teprve v začátcích, studie br. J. Klenky, otisknutá v minulých číslech t. l., jež přebírala vděčnou látku tuto z jednoho hlediska, přišla v pravý okamžik. Svou přiléhavostí k hudebnímu doprovodu má kroužení s kužely svou budoucnost jako evik hromadný. Nacvičené sestavy brí moravských v hlavních bodech utkvěly nám v paměti již z předešlého sletu. Vítali jsme tedy své staré známé, jen že v obnoveném vydání. Pěkně myšlený rozstup dobře proveden. Sestavy samy při rázovitě hudbě J. a. a. k. o. v. e. motivované na melodie moravských písní, cvičeny stejnoměrně a současně po většině, s vyrovnaným švihem všady; připojené postoje nacvičeny soudobně a jistě. Přáli jsme ten potlesk brím Moravanům z plna srdce.

Tím skončena práce na cvičišti prvního dne, s úspěchem rozhodným, pronikajícím, který jistě zanechá ve všech přítomných hluboký, nesmazatelný dojem.

Viděli jsme, že i nechludnější povahy byly unešeny čarokrásným divadlem tím, že duch jednotnosti ovládající nekonečné proudy cvičenců, jich secvičenost a spořádanost, vynutily i u nejpršnějších posuzovatelů obdiv zcela pochopitelný.

Okamžiky takové vyvolávají a zanechávají za sebou jasné široké stopy, a i my doufáme, že úspěch našich dnů slavnostních nezůstane pouze při pouhém obdivu, při pouhém uznání, nýbrž že strhne nové další proudy národa v okruh náš.

Vždyť již dnes pocítujeme známky ty ve svých jednotách.

Toť bude nejlepší odměnou všem, kdož k tomuto velkému dílu pilných rukou přiložili.

(Pokračování.)

Ze župy Východní.

Zápis o schůzi ústředního výboru ze dne 1. září 1895.

Zápis o poslední schůzi čten a přijat. Pokladník, br. J. Veselý nepřítomen a omluvu nezaslal. Do župního výboru přivoleni dva bratři jednotou newyorskou, a sice: Ant. Voříšek a Václav Hampl. Usneseno, by župnímu náčelníku zakoupena byla kniha, do které zanášeti má veškeré zprávy jednotami mu zaslané. Dále výbor vyzývá jednoty, které ještě nezapravily župní příspěvky, by tak učinily co nejdříve. — Tím schůze skončena.

Ferd. Martyny, jed.

V Baltimore, dne 10. září 1895. — Již jsme opět doma! Právě vrátili se naši bujaři Sokolici z Gettysburgu — a tu „mám — nemám“ napadlo mně psáti do našeho „Sokolika“. Každému Sokolu doufám že známo jest památné bojiště Gettysburské z dějin občanské války. Každý z nás ví, že v Gettysburgu rozhodnuta celistvost naší unie a dobytá svoboda černého plémě. V místa, která jsou krvavými písmenami vepsána do annalů naší republiky putují ze všech končin soustátí turisté, ba celé výpravy amerických patriotů co den, by složili zde svůj tribut vděčný padlým hrdinům bojovavším za zachování celého svazku severu a jihu. Němci zde mají svůj „den“ — nuže proč my bychom jej neměli zde mít? Padlo zde i českých vojinů dosti.

V neděli, dne 8. září kol 7. již hemžily se davy našeho milého Čeststva kol stanice Hillen, skorem 300 osob unášel zvláštní vlak přes nivy Marylandské, výš a výše do horstva pennsylvanského. Hned v nádraží spustila naše česká hudební unie pod řízením Sok. Jana Bendy, naši „My Maryland“. Sotva že minuli jsme poslední stanici baltimorskou otevřeny dveře našeho „jízdného“ báru. Měli jsme uprostřed 7 wagonů pro pasažery „Bagage Car“ zařízenou co nalévarnu. Pravý to cirkus! A ta ščáva Nektarova v okamžiku rozproudila rozmar věru růžový! Minuli jsme Hanover, York a kol 12. byli jsme v Gettysburgu. Veselí přestoupili jsme z wagonů do právě pro nás čekajících kar elektrických a za zvuků hudby unášeni jsme byli čarovnou silou k National Cemetery, kde se slézalo a vyletníkům popřáno času k prohlédnutí si památnosti místa onoho — a tak to šlo až přibylí jsme do hlavního toho dne stanu Round Topu. Tam poprvé na samém vrcholku mezi pomníky státu New York, Pennsylvania u samé postavy jenerala Warrena rozléhala se velebně naše nesmrtelná „Kde domov můj!“ Jaký to velebný okamžik! Před námi, u samé paty naší rozkládalo se celé Gettysburské bojiště. Zde po skalách dosti příkrých, onde po rovných rolicích. Odtud vidíme až Seminari Hill, kde přes 8000 vojinů jihu za jedinou noc padlo. Ano z tohoto místa vidíme na sta — ba více menších jakož i větších pomníků. Co někteří kochali se nevidanými až dosud rozhledy, sestupovali opět jini do kar elektrické dráhy, která celé bojiště křížuje, by opět jiná místa si prohlédnouti mohli. Kol čtvrté dává našimi milými hudebníky „Grand Concert“ v sále parku Round Topského, kterému naslouchali venkované z vůkolí sem přišli. Známý virtuos pan Václav Kučera přednesl nám na jeho zamilovaný nástroj — trombone — solo z českých písní.

Konečně musím připomenouti dík všem těm, kteří přišli, aby naši Jednotě projevili svoji lásku. Bylyť to na předním místě naše Sokolky, Táborité (všechna čest), Myslivci sv. Jiří, většina pánů hostinských, pekařů a ševců, kteří samo sebou se rozumí, k tomu neb onomu sboru přináleží. A ten fotograf na Round Topu? Nu ten se jistě spotil. Pomoz pán bůh! Nu otevřeme nějakou „Národopisnou“ (marodo-pisnou) u nás v našem zatiší!!! A teď po našem rozjaření přemýšlíme, počítáme, kdo z nás se ovace naší účastnil a kdo ne — nu a to se rozumí, že dovidáme se též, že i mezi námi najdou se Sokolové (? ! ?), kteří Sokolství zúmyslně zapírají, neku-li ku slávě mu napomáhají. Inu u takových je svatá věc naše „vuřt“. Mlátit hubou ve schůzi, pracovati na úkor sokolským podnikům, nemá býti ctností pravého Sokola! Inu, poznáváme se den ode dne více. Ze sta členů dostavilo se 50! Na vzdor tomu, že celý výtěžek měl připadnouti naší pokladně, našli se mnozí, kteří na újmu dobrému výsledku pracovali! Trpké, ale pravdivé! Tolik pro dnešek, podruhé si povíme více. Potřebujeme toho.

V. J. Šimek.

V Baltimore, dne 24. září 1895. — Výlet náš do Gettysburgu dne 8. t. m. vydařil se velmi dobře. Účastenství bylo velmi slušné, zábava srdečná a také výtěžek peněžní velmi uspokojivý.

Ve sboru našem není vše jak by mělo být. Tak hlavně poměr starších členů k mladším měl by býti poněkud jiným, než právě jest. Kdo není zde u Sokola aspoň 20 roků, ten podle vyjádření se jednoho staršího bratra valné ceny pro sbor nema. Jak onen bratr mínění ono vyjádřil, to ovšem vlastními jeho slovy zde opakovati nemožno. Doufám, že ve sboru sokolském nemá se činiti rozdíl mezi členy dle toho, jak kdo dlouho ku sboru patří. Vždyť všichni jsou bratry, všichni mají stejnou práva a rovné povinnosti. Také to

není vinou těch mladších, že trochu později se narodili a tudíž teprve později ku sboru sokolskému mohli přistoupiti. Kdyby měli ti starší na ně nevražiti pokládající je za něco sebe nižšího, pak by divná shoda vládla ve sboru, pak bylo by snad také lépe žádné nové členy nepřijímati.

V zářijovém čísle Sok. Am. dopisovatel z Baltimoru píše, že by poslední žold vynaložil na stavbu Národní Síň, kdyby se podnik takový dal zde uskutečniti. Jak ale bylo by možno jej provést, když by většina podobně jako onen dopisovatel proti podniku takovému již předem protestovali. Tomu těžko rozuměti.

Na zdar!

Cyril J. Navrátil.

V Cedar Rapids, dne 25. září 1895. — Neklamal jsem se, když jsem v minulých dopisech udával, že jsou naši hoši náležitě připraveni pro závody omažské aby důstojně sbor náš zastupovali.

Vše cokoliv v životě podnikáme jest bojem. A tak i závody sokolské, jež jsou bojem zušlechťujícím a povznášejícím zanechávající v srdcích těch, již se jich účastní, pocit radostný, pocit vykonané povinnosti.

Měli jsme v závodech Západní župy dvě čety o 12 borech a ti získali 19 cen, což jest výsledek pro nás velmi potěšující. A kdyby nebylo nemístné žárlivosti soudcovské, která již dávno měla zajíti, byli by naši ještě vítěznější ze závodů vyšli. Těžko ovšem docíliti úplně dokonalého posuzování.

Jsem přesvědčen, že nyní po závodech bude v tělocvičně naší živěji i že vítězství našich borech nadchne i jiné posud liknavé též k pilnému se tužení.

Sokolský večer, který pořádal sbor dne 11. m. m. na rozloučenou se závodníky, byl velmi čteně navštíven, tak hlavně mladší Sokolové i Sokolky do jednoho se dostavili. Výtěžek ze zábavy té byl přes 20 doll. — Na zdar!

Fr. Bervid.

V Baltimore, dne 26. září 1895. — Píši byv povzbuzen dopisem v srpnovém čís. našeho orgánu uveřejněným a Sokolem Stieglerem podepsaným.

Bylo mně dáno na vědomí, bych věnoval se trochu naší literatuře a tělocviku a sklonil jinde i zde své diktátorské žezlo.

Velmi rád bych tak činil; nebylo by mi to za obtíž a síly mám také dosti. Však táži se, zdaž může někdo působiti všestranně s uznáním všech, když mu toho poměry nedovolují? Za ten rok, co patřím k „Sokolu“, nemohl jsem učiniti více než jsem učinil. Snad nebude z místa, když připomenu, že jsa chud, v tom čase věnoval jsem své služby nezištně aspoň pěti různým národním spolkům, ani jiní, kteří tak činiti mohli spíše nežli já, si přáli bezstarostného klidu. V tom čase, milý skladateli, patřil jsem a patřím k „Sokolu“, k dramatickému sboru „Praha“, Školnímu Patronátu, řádu „Baltimore“ C. S. P. B. J., ústřednímu výboru Národní Síň, a všude jsa činným, nezasluhuji výtky, že nedbal bych svých povinností. Činil's Ty více v tom čase, drahý bratře? Ostatně bych rád do orgánu našeho dopisoval, však já píši přímě dle pravdy, užívaje vždy zbraní čestných, jichž ostří by bylo mnohemu nebezpečným.

Tolik prozatím měl jsem za správné podotknouti, „až mohlo by toho být ještě více“, jak ukončil jsi významně svůj dopis.

A co se té naší Národní Síň týče, brachu, o té jsi diktoval zámyslnou lež, kteráž Tvému zájmu mnoho neposloužila. Sokol i všechny ostatní spolky jsou pro vlastní budovu, a co toto čteš, budou snad již její akce v oběhu. Že nekoupili „Bohemii“ — inu, kdo pak za to!

Ty mniš, že jen ten jest pravým Sokolem, kdo cvičí a nosí čamaru, chodí na pikniky a t. d.? Či nečeš snad „Sokola Amerického“?*)

Však pardon. Za ten celý čas, co k „Sokolu“ patřím, dostal jsem toliko dvě čísla našeho orgánu s významnými dopisy, jež podepsány byly sokolem Stieglerem. A že bys, milý Sokole, věnoval poslední žold na tu Národní Síň? Jdi, jdi, důkazem toho je Tvůj podpis na tak zvaném protestu, či petici, mezi podpisy ještě několika Sokolů, což uschováno jest ku věčné památce.

A ta květnová schůze a můj návrh byla léčka, která se mi velmi

*) P. r. Domnívá se snad Sokol J. H., z toho co čítává v „Sok. Americkém“, že ten kdo neví, až cvičiti potřebuje, jest celým Sokolem?

dobře povedla. Když náš sbor pro společnou síň již dávno odhlasoval, tu několik Sokolů poukazovalo, že účelem našim má býti postavení vlastní síně. Později byla spolkům nabídnuta majitelem „Bohemie“ ku koupi, pro tu ale byli, a ovšem i já. Když jsem ale učinil návrh v tom smyslu, že Sokol by mohl tedy koupit „Bohemii“ sám, nechtěli o tom ani slyšet, ježto sami nemohou nic podniknout. Že Národní Síň u nás státi nebude za jistých okolností, které zde zamlčím, jsem bratře řekl jen Tobě. Však okolnosti ty jsou již odstraněny a další se ukáže. Na zdar!

Jos. Hájek.

V New Yorku, dne 28. září 1895. — Jako má celkový život americký tak mnoho odchýlného — ba někdy i naprosto rozdílného od života evropského — tak má i život a ruch sokolský v Americe své zvláštnosti a dobré stránky.

Stránky ty dobře vyhrazují si však pouze pro jednotu newyorskou, v jejímž středu pracuji a vůbec žiji. — Dobré paměti Aug. Tesar, někdejší bujarý náčelník jednoty naší, nás snad na vždy opustil.

Ztrátu jeho jsme oželeli všichni upřímně — osobu jeho milou propouštěli jsme neradi a jaksi smutně — ba nejistě pohlíželi jsme do šeré budoucnosti.

Z počátku skutečné práce naše všude vázla, neb myšlenky naše stále kladly otázku: Jak bude bez Tesar? Dobře bude, musí být dobře — tak jsem vždy říkával, neb opustil-li nás svojí osobou, neopustil nás svým duchem, — neopustily nás jeho u nás již dobře zakořeněné myšlenky. Jednou z dobrých jeho myšlenek bylo pořádání společných cvičení sdružených jednot: Newyorské, morrisanské, long-islandské a newarské.

Účel takovýchto cvičení jest skutečně velmi dobrý. Jednají se o druhé ukazuje svoji vyspělost, cvičitelové všech jednot vykazují se správným pochopením theoretické části tělocviku, pěstuje se zde to vzájemné bratrství, které má být nám všem údělem. Poslední takové cvičení odbyvalo se v Newarku. — Až malá, přece velice čilá jednota newarská zabezpečila vyhlédnutím krásného parku milý pobyt všem Sokolům v Newarku se slétávším.

Cvičení společné zahájeno bylo prostnými, která se vydařila pěkně. Jednotlivé oddíly provedeny byly uhlazeně a rázně. Cvičení na nářadí značně pokazilo dojem cvičení prostných, až jednotlivé sestavy voleny byly svědomitě a šťastně. Vina nedobrého cvičení spadala ne na cvičence nýbrž na nářadí samo, které nedobře a na půdě ku cvičení naprosto nezpůsobilé postaveno bylo.

Celkový dojem cvičení byl dosti dobrý až na nepříliš pěkný odchod vlastně nepořádný úprk se cvičiště. Po společném cvičení odpočinuvše si, odebrali se přítomní do spolkové místnosti ku divadelnímu představení a společné přátelské zábavě. Před divadelním představením promluvil br. Vil. Kroužilka ku přítomným o „myšlence svobodomyšlné“ — a řeč jeho přijata byla s povděkem a odměněna bouřlivým potleskem. Ukázal zde bratr Kroužilka, že v oboru řečnickém spěje k pravé dokonalosti a že se mu snad z newyorských řečníků žádný nevyrovná. Po řečnickém jeho výkonu odbyvalo se divadelní představení „Pan biskup“ dle humoresky Svat. Čecha upravené. Vhodnější kus ani volen býti nemohl. Br. Stropnický ukázal zde opět co s celým svým personálem dovede a obecenstvo hlučně aklamuje výkony jednotlivých ochotníků ani ze smíchu nevycházel, ač naši „omlazení“ ochotníci sotva dvě zkušky na představení měli. — Bratr Stropnický hrál výtečně, což netřeba ani psát, jeť již tak známý, že jeho vystoupení zaručuje opravdový požitek. Sl. Vinšova — zamilovaná Julinka, již svým krásným zjevem a jistotou velice se obecenstvu zamlouvala. Rovněž i ostatní ochotníci bři. Kroužilka, Hodík, Skřivanec a sl. Wolfova sehráli své úlohy jistě a dovedně. Díky jim všem.

Po divadle jak se samo sebou rozumí rozproudiv se obyčijí tanec, bez něhož se rozhodně naše česká povaha obejiti nemůže. Když již temná křídla noci rozprostřela se nad Newarkem, když již hlas touhy po domovu ozýval se v každém z nás, tak rozloučili jsme se s bratry hostiteli a cestou zpívající rychle ubírali jsme se ke svým domovům.

Druhý den již jen vzpomínky po minulé skutečnosti, a obraznost naše tvořila si zažité požítky. — —

A účel všeho?

Jak jsem již podotknul: bratření se, poučovati náš lid o otáz-

kách budoucnosti, poskytnouti lidu dobrou a ušlechtilou zábavu a vůbec poučovat lid o všem, co k společnému dobru vede.

V posledním čísle časopisu „Sokol“ uveřejnil dopisovatel bratr Kafka poměr mezi evičtelským sborem a br. náčelníkem v neprospekch onoho.

Nevím jak mohl bratr dopisovatel podezřívati evičtelský sbor neb některé jeho členy ze závistivosti neb z neposlušnosti k náčelníku. — Kdykoliv jsem četl dopisy bratra Kafky, vždy jsem v nich poznával pravdu, svědomitost a k věci naši lásku. — Tím více mne překvapilo, že v posledním dopise bratr Kafka se ukvapil buďto z neznalosti poměrů mezi námi a br. náčelníkem, neb že dal se unést slovy jednotlivce, který mu poměr evičtelských k náčelníku způsobem opačným vykládal. Radil bych upřímně br. dopisovateli, by se vždy o pravdu a stavu věci důkladně přesvědčil — by vyslechl slova obou stran, by vyrozuměl skutky jednotlivců i sboru a vůbec by jednal důkladně, všestranně a ne strannicky.

Evičtelský sbor náš v čele máje náčelníka, muže to dobrého, jest pilným a horlivým u věci sokolské, jest sborem, který chce jíti vždy cestou pravou, jen jedinou správnou, jest sbor skutečně závidění hodný. — Nechci se ukvapovati, ale že takovým jest, uznal i bratr Mendík v posledním dopise evičtelskému sboru zasláném. Náčelník, který jest v čele evičtelského sboru, jest mužem jak jsem již podotknul dobrým, horlivým na poli sokolském, však jest mužem tak jako každý jiný chybujícím. — Žádný člověk na světě nesmí o sobě myslet, že všechno ví nejlépe, ať je to již podřízený neb vládnoucí. Proto také náčelník musí přijmouti upřímné rady evičtelských právě tak, jako tito je přijímají od něho s povděkem přihlížejíce k jeho zkušenosti. Zkrátka my chceme by vše šlo správně tak jak nás tomu bratr Mendík učil a nechceme aby se členstvo vedlo zpátečnický a způsobem zastaralým.

Bratr náčelník sice se snaží členstvo s methodou novou seznamovati, ale má mít na mysli, že rady mladých jsou také dobré.

Tedy pracujme jen taktně, správně — a jen s pravdou o o č i. — Na zdar!

A n t. H e i d a.

V Chicagu, dne 29. září 1895. — (Z K l a t o v s k é h o S o k o l a). — Již po tři měsíce očekávám, objeví-li se nějaký dopis v „Sokole Americkém“ ze sboru našeho, ale marně, vzdor tomu, že dopisovatele máme zvoleného. Či není třeba podati zprávu o našem životě? To vypadá, jako bychom ani již nežili. Ale zmýlil by se, kdo by si to myslel. My dosud žijeme a jak! O tom našem sokolském životě jest možno se dočíst ve všech Chicagských časopisech, nejvíce však v oznamovateli zábav, kteréž se pořádají jedna za druhou, vždy to se rozumí „velkolepě“, a jak to v těch zábavách dopadá, možno nejlépe poznati z toho, co pak sbor musí dopláceti. Tu máme banket, za nějaký čas zase maskární ples a zase druhý a tak pokračujeme. Avšak na zábavnou schůzi, při kteréž se mají nejen Sokolové, nýbrž i širší obecnost vzdělávati, se nezmůžeme, vzdor tomu, že jest výbor zvolen již skoro celý rok. Těž se musím zmíniti, že jsme pořádali dne 28. září „velkolepě“ veřejné cvičení. Návštěva byla velmi slabá, však vzdor tomu se bavila společnost až do rána. Myslím, kdyby to byl nějaký maskární ples, že by se dostavili členové skorem všichni a též jich příznivci. Jest nás skoro sto členů u sboru a dostavilo se nás pouze asi 20 a to vesměs evičtelských členů. Co se cvičení týče, dopadlo dosti dobře. Byl bych toho náhledu, aby Sokolové naši pracovali pro věc národní a pěstovali skutečně sokolství a ne sobeckost a výdělkářství. — Na zdar!

X. Y.

P. S. — Hrome, ještě jsem něco zapomněl. Dne 15. září pořádali jeden sokolský sbor odhalení praporu, při němž mě nejvíce zajímalo to, že byla hostům vzdávána čest, víte jak? „s a l u t o v á n í m“ jak se to správně česky jmenuje. Myslím, že se to nesluší na Sokoly, neb jest to militarismus.*)

V New Yorku, dne 2. října 1895. — Vira, již hlásá Sokolstvo, jest proto nejlepší virou na světě, poněvadž poskytuje nám šťastný a blažený život již na zemi. Neb co může člověka činiti šťastným a blaženým, ne-li síla a pevné zdraví! (Památník Sokola New Yorkského, J. Čermák).

*) P. r. Nám se to vojáčkování, bez kterého se lze všude obejíti, také protiví.

Začátkem tohoto měsíce připadá 28leté trvání jednoty naší, den to pro naši jednotu významný, a poněvadž roku tohoto žádný banket pořádán nebude (ačkoli po mnoho roků se tak dělo), není mně možno mlčením pominouti dobu tak vážnou v přípravách pracích na rok příští. — Sokolové! Poblížím na práci námi vykonanou o k e m s t ř i z l i v ý m a b e z p ý c h y m a r n i v é m o h u f i c i, že co jsme vykonali za rok právě uplynulý v zájmu vlastním, v zájmu dítek našich, ba i v zájmu Čestiva veškerého, že neočekával jsem výsledku tak skvělého, tak podivuhodného, tak velkého. Sám opět o tom našem hlavním předmětu, o naší vlastní tělocvičně. Co snem se nám zdálo býti po celé čtvrtstoletí, co bylo našim nedostižitelným ideálem, to dokázali jsme za krátký čas, téměř v roce právě uplynulém, neboť zakoupili jsme tři největší stavební pozemky, a co hlavního, máme je úplně zaplacené, ovšem že s půjčkami členů, žáků, žákyn, čekanců, příznivců a hlavně půjčkou od Těl. Sboru Dívek a Paní. Podám pro nedostatek vzácného místa pouze příjem a vydání od 11. dubna 1894 do 25. září 1895.

Úhrnný příjem	- - - - -	\$23.483-52
Úhrnné vydání	- - - - -	23.158-15

Zbývá hotovost	- - - - -	325-37
----------------	-----------	--------

Na úroky zapůjčil Těl. Sbor Dívek a Paní s dvanácti bratřimi dohromady \$4.565-00.

Na kolky zapůjčilo:

9 bratrů od \$100-00 do \$175-00	
42 „ 50-00 100-00	
10 „ 40-00 50-00	
15 „ 30-00 40-00	
40 „ 15-00 30-00	
60 okolo 10-00	
150 od 25 ctů do 8-00	

149 členů nezaplatili a nezapůjčili dosud ničeho.

Ze zprávy této můžeme čerpati posilu v dalším zápasu našem o svůj vlastní domov a že zvítězíme sami nad sebou jest jisto. My neseblábneme, neochabneme, my s chutí dále v před pracovat budeme, dokud na domov vlastní se nezmůžeme. Jen kdyby těch 149 neplatících členů ještě přiložilo ruku k dílu tak vznešenému! Vždyť to jsou téměř všichni bratři možnější, obchodníci a lékaři a je mezi nimi hrozně málo členů úplně nemajetných. Jsem však jist, že i tito, jakmile se stavěti započne, větší obnosy zapůjčí a tím nás chtějí zajistě jen mile překvapiti.

Po bedlivém prohlédnutí zprávy fondního výboru spořitelního shledávám, že pouhým čtvrtdolarem týdně si bratři uschovali o s m t i s i e d e v a d e s á t š e s t d o l a r ů. Hezký to kapitálek, kterýž jinak byl by zajisté z polovice plynul do kapes pánů sládků. Jest to moudré zařízení, že si můžeme peníze u jednoty ukládati. Předně v případě bídě neb nemoci může bratr v každém čas uložené své peníze ihned si vyzvednouti a tím na čas si vypomoci v případě nejhorším. Za druhé prospěje tím nejen sobě ale i jednotě, neboť peníze, kteréž jinak bezúčelně by se utratily, umozňují nám dluh na vlastním domově našem. Nuže, kdo by nespěchal vykonati svou povinnost, když prospěje tím nejen sobě, ale i celé jednotě?

Popisovat veškeré ty práce různých výborů a odborů, vychvalovat dobré a pokárat i chybné práce za rok tento mně nepřísluší. Doufám, že starosta náš, muž na slovo vzatý, sám tento úkol za mě v příští schůzi vykoná.

Chvalitebné jest, že cvičení pořadová nyní každý měsíc jsou pořádná. Z nedostatku velké místnosti rozděleno jest členstvo na čtyři sbory a sice tak, aby v každém sboru bylo asi stejné členů. Každý sbor čítá asi 125 členů. Pořadová cvičení odbývá každý sbor sám o sobě každou neděli, tak že v měsíci všechny čtyři sbory se vystřídají, a jednou pak za čtvrt roku se odbývá cvičení celého praporu. Škoda, že členové nepatrnou pokutu raději platí, nežli by pořadová cvičení navštěvovali. Majíce však i tyto pokuty platiti, reptají na velké platy a tak nelze vyhověti časem nikomu. Kdo ani jednou za měsíc hodinu neb dvě pořadovému cvičení věnovati nechce, ten as o Sokolství ví tolik, jako o čínské zdi. Vždyť ty naše na odív stavěné vycházky vypadají mizerně a právem přiznejme se, že společně ani chodit nedovedeme. A proč že stali jsme se Sokoly? Či snad kroj náš úhledný a libě zvukné jméno Sokol táhlo mě do jednoty naší? Ne stejnokroj, nejen jméno Sokol, ale láska k vlasti, láska k národu, láska k rodině své i láska k sobě samotnému vedla nás v kruh náš, neboť kde zdravý a jarý, ušlechtilý duch panuje, jedině tam se Sokol cítí člověkem prospěšným lidstvu v tomto širém světě.

Několik těch slov Sokola Jos. Čermáka v památníku našem měl by každý Sokol ba každý Čech zlatým písmem do srdce si zapsati.

Povely k cvičením pořad. od bratra Mendíka sepsané a Sokolstvu americkému věnované měl by každý evičtelský ustavičně studovati, zvláště pak náčelník a podnáčelníci tak aby se neopakovaly trapné scény jako při posledním cvičení celého praporu. Věsk v tom krátkém čase co jsou povely vydané není možno vše ihned pochopiti a proto milerádi odpouštíme. Na prahu 29leté činnosti Sokola N. Y. volám všem upřímným Sokolům Na zdar!

M i c h . K a f k a.

Členové noví a vyloučení.

T. J. Sokol Český Lev v Oxford Junction, Ia. — Přistoupl Alois Blahnik. — Vyloučení pro neplacení Jan Bizek a Matěj Vacek.

T. J. Sokol v Milwaukee, Wis. — Vyloučen dne 30. září t. r. Jos. Laines.

Sokolským sborům k povšimnutí!

Mladý, nově založený sbor v Kansasu, učinil u v. v. N. J. Sok. dotaz po nějakém nářadí. Žádáme správy sborů západních, by sdělili s námi, zda něco mají na prodej a udaly, v jakém asi stavu věc jest a za jakou cenu prodati ji mní. Brzké zprávy zašlete na jednatele v. v.

Schůze výkonného výboru N. J. S.

New York, dne 21. září 1895. — Schůzi zahájil starosta, br. Al. Wokal. — Nepřítomen br. Jos. Brodil. — Zápis o minulé schůzi přijat. — Předložen účet br. Procházky z Detroitu na \$3 za služby počtářské; jednomyšlně přijat. — Žádání o pověření. — Účet soudce J. Pekaře z Wilber, na \$9, přikázán k výplatě. — Br. J. C. Pták z Plattsmouth delším přispěsem vysvětluje záležitost o navrhování soudečů v Západní župě a žádá oprávnění, že jednomyšlně soudeč jej neodvolala. — Dopis jednoty ze So. Omahy a rukopis stanov přijaty; ku prohlédnutí téhož jmenování bratří Jahoda, Bláha a Lier. — Dopisy Plzeňského Sokola a br. Štulíka přijaty; jmenování bratří Kadlec, Wocel a Pavlík, by odpověď Plzeňskému Sokolu vypracovali. — Jednota „Podlipný“ z Detroitu navrhuje Sokola dra. Podlipného z Prahy čestným členem Nár. Jed. Sokolské; přijato a jednomyšlně uloženo, by dru. Podlipnému diplom čestného členství zaslal. — Jednota milwaucká zasílá vyplněný dotazník a oznamuje, že přivola do ústředního výboru župního Sokoly Kaplanu st. a Simandla. — Pořadatel listu sděluje, že požádal bratra Steigra, by úřad zpravodaje při závodech zastával; schváleno. — Zprávy spol. cvičitelé, br. J. Mendika, přijaty; týž odjede ze Saint Paulu dne 29. září do Manitowocu. — Přijaty dopisy jednoty racinské a F. P. Trněného z Clevelandu. — Slovanská Lípa oznamuje, že čtvrtletní zprávu a poplatek zaslá, do dnes však ničeho nedošlo. — Přijat dopis jednoty „Tábor“ o „Povelech“ a Tyršových spisech. — Jednota schuylerská zaslala čtvrtletní zprávu i poplatek. — Výbor zvolený ku zaplacení diplomů sděluje, že dosud se svou prací hotov není. — K žádosti br. Mendika má být dáno cvičitelskému sboru jednoty newyorské 11 výtisků každého čísla „Sokola Amerického“ pokud v něm „Cvičení na nářadí“ uveřejňováno bude, aby cvičitelové téhož sboru provedlivost všech tvarů cvičebních na všem nářadí vyzkoušeli, ve výtiscích poznamenali a spol. cvičitelé ku sestavení tabulky zaslali. — Poněvadž župní sloty a závody ve všech župách jsou již odbyty, usneseno požádati župní výbory o zprávy o těchto, aby jednatele mohli důkladnou zprávu pro příští sjezd připravit. F. Lier, zapisovatel.

Příjem a vydání N. J. S. za září 1895.

Příjem.

Září 1. Hotovost z měsíce srpna	\$1035.74
7. Za 2 ohlášky v Sok. Am.	32.50
9. L. Kovanda, Western za 1 Tyrš. Základy	1.25
T. Jed. Sokol ve Schuyler za I. '95.	7.70
za II. '95.	8.40
pro Třebenice	1.25
13. T. J. S. Žižka v Bruno na III. '95	2.40
14. Za 7 ohlášek z Chicaga	38.00
19. Těl. Jed. Sokol v Crete pro Most.	5.00
V. Daniel, Crete za I Klenka Cvič. s kuž.	.25
21. Sokol Mladocích v Racine na Sbor. Sok. pro 1896 ..	2.00
27. Sokol v South Omaze na III. '95	6.40
Sokol v Linwood	2.20
30. Sokol Slovanská Lípa, Chicaga dopl. na I. '95	55.10
Sokol v Plattsmouth za III. '95	6.60
J. Mendík za 12 Povelů	.60
Celkem	\$1205.39

Vydání.

Září 5. Br. J. Mendíkovi v St. Paul za srpen	\$ 75.00
Témuž za cestu z Racine přes Milwaukee do St. Paul ..	11.00
6. Br. J. Cyvinovi za skříň na knihy a tiskopisy	17.00
P. O. Zierisovi za vazbu 8 knih pro přeborníky	3.35
7. 25 proc. ze 2 ohlášek za \$32.50	8.12
14. Dru. K. Štulíkovi v Chicagu za poř. Sok. Am. v září ..	20.00
25. 25 proc. ze \$38 za ohlášky	9.50
26. Bratru F. Lierovi za 3400 Sok. Am. číslo 9. s výp. a známkami	98.75
Br. J. Pekařovi z Wilber soudci v Omaze za cestu \$2.60 a 3 dny \$9 ..	11.60
30. Br. J. Mendíkovi, spol. cvič. v Manitowocu za září ..	75.00
Bratru T. Prachovi nájem za III. '95	3.00
Br. J. Wocelovi pokl. za III. '95	2.50
Br. J. Říhovi jed. III. '95	25.00

Celkem \$359.82

Příjem

Vydání

Zbývá

Jos. Říha, jed.

ADRESÁŘ NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

VÝKONNÝ VÝBOR NÁRODNÍ JEDNOTY SOK. V NEW YORKU:

Al. Wokal, starosta, 1 Skillman Ave., Long Island City, N. Y.; J. Kadlec, náměstek, 320 E. 71st St.; Jos. Říha, jed., 336 E. 71st St. Fr. Lier tajemník, 408 E. 71st St.; Jos. Wocel pokladník, 346 E. 78th St.; Jos. Brodil, Jan Pavlík, Alois Bláha, Ant. Jahoda.

Náč. A. Tesař, 1906 So. 12th St., St. Louis, Mo, podnáč., J. Pavlík.

Župa Východní, sídlo v New Yorku.

Ústřední výbor: Jednatel F. Martyny, 402 E. 72nd St., Jos. Veselý, T. Beníšek, náč. Ant. Jahoda, 419 E. 72nd St., míst. Fr. Zborník, Ant. Voříšek, Vác. Hampl, New York, Al. Pokorný Baltimore, Md. SOKOL JED. BLESK Baltimore; jed. V. J. Šimek, 932 N. Broadway T. J. SOKOL Brooklyn, N. Y., taj. J. Toman, 625 Bushwick Ave. T. J. S. FUEGNER, L. I. City, N. Y., taj. Jos. Sklenka 156 Ely Av. S. J. SVORNOST, Morrisania, N. Y.; A. Bláha, 759—163rd St. T. J. SOK. Newark, N. J. V. Ptáčník, 103—14. Av., Cor. Camden St. T. J. SOKOL, New York; taj. Jos. Kuchař, 414 E. 71st St. T. J. SOKOL WESTFIELD, MASS. Ant. Bláha 8 N. Sycamore St.

Župa Západní, sídlo v Omaze, Neb.

Ústř. výbor: A. Kment, 1245 So. 15th St., A. Steiger, 1417 William St., John Mathouser, 1219 South 14th Street. Náč. J. Pecival, 1516 Williams St., podnáč. V. K. Třiska, St. Louis, F. Engelthaler, Cedar Rapids Taj. V. J. Šebek, 1407 S. 4 St. Omaha. T. J. SOKOL ŽIŽKA, Bruno, Neb.; taj. Frank Zelený. TYRŠ C. R. SOKOL, Cedar Rapids, Ia.; J. J. Urban, 1306—3rd St. T. J. SOKOL, Crete Neb. taj. Vác. Daniel T. J. SOKOL, Linwood, Neb., taj. Karel Dočekal. T. J. SOKOL Omaha; taj. Vác. Bláha 1232 So. 14th St. T. J. S. ČESKÝ LEV, Oxford Junction, Ia.; taj. Jos. Milota. T. J. S. PLATTSMOUTH, Neb., J. C. Pták, tajemník. T. J. S. MILLIGAN, Neb., Frant. Hrdý, jed.

T. J. SOKOL, Schuyler, Neb., taj. Josef Otrádovský, P. O. B. 247.

T. J. SOKOL, So. Omaha, Neb. jed. Frant. Hájek 20 O St.

T. J. SOKOL St. Louis, Mo.; jed. Fr. Široký, 2857 Ohio Ave.

T. J. SOKOL, Wilber, Neb.; taj. A. J. Kossek

T. J. S. JIRÍ PODEBRAD, Clarkson, Neb., taj. Jan D. Wolf

Župa Střední, sídlo v Milwaukee, Wis.

Ústř. výb.: J. Zahofik, před., H. Vrba, jed. a zap., 33 Juneau Ave.

V. Straka. Náč. P. Straka, 1325 Fond Du Lac Ave., Milwaukee, Wis.

místonáčelníci: Kar. Bečvář a Jos. Janeček, oba z Detroit.

SOKOL ČECH, Cleveland, O.; taj. Ant. Jedlička, 112 Croton St.

T. J. S. NOVÁ VLAST, Cleveland, O., A. Pánek, 122 Sacket St.

T. J. SOKOL Cleveland, taj. Fr. Skala, 158 Croton St.

T. J. S. BUDIVOJ, Detroit Mich.; j. J. J. Podaný, 762 Antoine St.

T. J. S. PODLIPNÝ, Detroit, Mich.; taj. E. Novák, 53 Williams Av.

ČES. AM. SOKOL Manitowoc, Wis.; taj. A. J. Fanta, 312 N. 8th St.

T. J. SOKOL, Milwaukee, Wis.; H. Vrba, 33 Juneau Avenue.

T. J. S. MLADOČECH, Racine, Wis. Jiří Mach, 1651 N. Chatham St.

C. A. JED. SOK., St. Paul, Minn., A. Jurka, 16 Douglas St.

Župa Chicagská, sídlo v Chicagu, Ill.

Ústř. výb.: R. Hurt, 593 Blue Island Avenue, T. Vonašek, taj., cof

R. Hurt, 593 Blue Island Ave., F. Holub.

Náč. K. Štulík, 525 S. Lincoln St., místonáč.: F. Hešík, R. Hurt.

ČES. AM. SOKOL, Braidwood Ill., taj. Josef Kříž, L. B. 2

KLATOVSKÝ SOKOL, Chicago; taj. Al. Mašek, 580 W. 21st St.

PLZENSKÝ SOKOL Chic.; taj. A. V. Kalik, 702 Loomis St.

SOKOL CHICAGO, Chic. L. Koehler, 1303 — 18th St.

SOKOL SLOVANSKA LÍPA Chicago, Jind. Hájek, 133W. Taylor St.

T. J. ČECHIE Chicago; taj. Jan Rauš, 14 Currier St.

T. J. S. TYRŠ, Chicago, Ill. A. J. Švestka 616 Throop St.

T. J. S. TABOR, Chicago, Ill., taj. Jan Tulach, 1514 W. 41st St.

SOKOLSKÁ JED. HORNÍK, Coal City, Ill., taj. Fr. Kříž, L. B. 14.

„Sokol Americký“, časopis Sokolstva čes.-amerie. Nákladem výkonného výboru Národní Jednoty Sokolské.

VYCHÁZÍ 15. KAŽDÉHO MĚSÍCE V NEW YORKU, N. Y.

Dr. K. Štulík, pořadatel, 525 S. Lincoln St., Chicago, Ill. Jos. Říha, jednatel výk. výb. N. J. S., 336 E. 71st St., New York.

Předplatné a veškeré dopisy pro „SOKOLA AMERICKÉHO“ buďtež zasílány pořadateli.

JAN ČEPEK,
JEDNATEL

pozemkový, přeplavní
a na oheň neb život pojišťující.

Lodní, jakož i železniční listky kamkoli ode všech společností.

Pisárna: 403 E. 73. ul., New York.

Oznamujte v Sokole Americkém.
Blíží sdělí F. Lier, 408 E. 71 St.,
New York.

František Randák,
ARCHITEKT.

Úřadovna: 95 Washington ul.,

Pokoj č. 63-64, Chicago.

Týž zhotoví na přání i plány pro venkov. Stavbám
tělocvičen a veřejných budov věnuje se zvláštní

◊ pozornost. ◊

Oznamujte v Sokole Americkém.
Blíží sdělí F. Lier, 408 E. 71 St.,
New York.

Bratrským
sokolským jednotám
V AMERICE!

Zpěvy Sokolů laciné vydání svazek 3 kr.

Sokolské sonety. Napsal Kar. Hlaváček.

S ilustr. obalkou. Cena 20 kr., pro sokolské jednoty
za 15 krejcarů, poštou 20 krejcarů.

Cvičební tabulky po 1 krejcaru.

Statistické tabulky po 2 krejcarech.

Zdar III. sletu všesok. (r. 1895) 15 krejcarů.

Sok. epistoly. Napsal Kar. Vaniček. Sešit I. — IV.
jednotlivě po 4 kr.

Listovní papír s athlety 100 kusů 80 krejcarů.

KNIHTISKÁRNA

J. Stolaře v Praze, Školská ul. 26.

K vůli ušetření výloh poštovního
doporučuje se jednotám, aby vždy
větší množství nahoře uvedených
tiskopisů obje tuala a sama pak člen-
stvu rozprodávala.

Chcete si pochutnat?
Kurče Paldovy znamenité tabáky.

KORUNU,

GRANULOVANÝ,

AUSTRIAN PURE.

Zkuste je! Hlaste se o ně! Žádný obchod
nebudiž bez nich! Také výborné odpadky
(Clippings) od doutníků a velký výběr do-
brých a laciných doutníků stále na skladě.

Adresa:

Great Central Tobacco Works,

Elgin, Iowa.

Oznamujte v Sokole Americkém.
Blíží sdělí F. Lier, 408 E. 71 St.,
New York.

F. KORBEL & BROS.,
pěstitelé vína v Sonoma Co., Cal.
O větví: 684 6 6 W. 12th Street,
Chicago, Ill. ◊

Oznamujte v Sokole Americkém.
Blíží sdělí F. Lier, 408 E. 71 St.,
New York.

Toto místo jest vyhraženo pro známého
R. HURTA,
KREJČIHO A KLOBOUČNÍKA,

— jenž vlastní největší sklad —

sokolských klobouků, košil, pásů a monogramů, cvičebních košil, odznaků, hotových obleků cvičebních pro žáky. Stejnokroje zhotovují a zasílám do kterékoli části Spojených Států. — Vše v cenách nejnižších.

R. Hurt, krejčí a kloboučník, 593 Blue Isl. Av., Chicago, Ill.

SEVERŮV BALSÁM

— PRO —
PLICNÍ NEDUHY

jest nejlepší lék
 proti kašli, chrapotu, katarrhu hrtanu a průdušek, nastužení, chřipce, zánětu, bolestem v krku, počátkům součotín a proti všem nemocím plic. Cena 50c. a 25c.

Na prodej ve všech lékárnách.

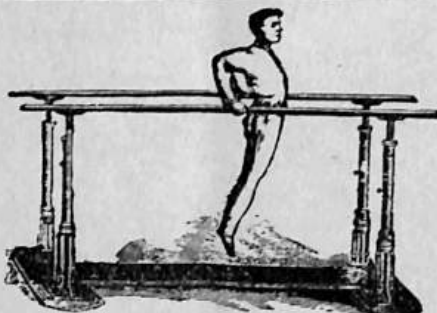
Proti zácpě berte
Severovy Pilulky pro játra

ZA 25c.

Bolesti hlavy,
 nervosnost, horkost, bolesti nervové jistě a rychle vyléčí

SEVEROVY PRÁŠKY
 proti bolestem hlavy a neuralgii.

Za 25c.

JOHN GLOY,
 MANUFACTURER OF ALL KINDS OF
GYMNASTIC APPARATUS.

OFFICE,

27 Johnson St., Chicago, Ill.

(Cenníky s vyobrazením náčiní zasílám na požádání zdarma.)

KAREL PITTE
 603 Blue Isl. Av., Chic.

Má hojně zásobený sklad

VÝBORNE OBUVI
 pro pány i dámy.

Cvičební střevice všech druhů pro Sok. za ceny levné.

Sokol Frank Čuchna
 JEDNATEL

Čes. Am. Slov. Síně,
 592 záp. 18. ul., Chic.

Má výborné nápoje domácí i importované. — Znameníť ležák z prvního českého pivovaru. Pronajímá síň na plesy, zábavy a schůze za ceny mírné.

EMIL POLAK,
 1321. první Avenue,
 roh 71. ul., New York.

Vyrábí všeho druhu stejnokroje a potřeby sokolské, střelecké a spolkové vůbec, klobouky a čapky pro pány a chlapce, dětské i chlapecké obleky.

Hojný sklad modního zboží pro pány, kufry, vaky, torby, peněženky a řemení u velkém výběru.

Dodavatel Těl. Jednoty „Sokol“
 v New Yorku.

J. Nájemník,
 82-84 Fisk St., Chic.

— vyrábí výborné —

ŠUMICÍ NAPOJE

i poslouží jimi vždy se vzornou správností a za mírné ceny.

Právě vyšly
 nákladem N. J. S. ve Sp. Státech

POVELY
 KU PODROBNÉMU PROCVIČENÍ
POŘADOVÝCH CVIČENÍ

od J. Mendíka, spol. cvič. N. J. S.
 Cena 5 ctů.

Dostati lze u jednatele v. v. N. J. S.

VÁCLAV B. DIBELKA,
ARCHITEKT.

Učitel kresby na Vyšší škole.
 Úřadovna, 533 záp. 60. ul.
 Odvětví v č. 588 z. 18. ul.
 Chicago, Ill.

SHOLL,
Artistic Photographer,

MAKES THE BEST PICTURES.

We recommend it.

Studio, 525 So. Halsted St.,
 bet. Maxwell & 14th Sts., Chicago.

We enlarge any old picture. Keep
 a large assortment of Frames and
 Easels.

SEVERŮV
KRVĚČISTITEL

odstraňuje nečisté látky z krve, léčí nemoci krevní, kožní vyrážky, boláky na nohou, vředy, svrab, unavenost, ospalost a jest zvláště výtečný lék pro jarní nemoci.

Cena \$1.00.

Na prodej ve všech lékárnách.

Nemoci ledvin a jater, nezájímavost, trdnomyslnost, nepravidelnosti v močení, vodnatelnost, řezavku, močový kámen, zánět ledvin jistě vyléčí

SEVERŮV SILITEL
 ledvin a jater.

ZA \$1.25.